

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๒๑๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : ผมขอเปิดประชุมนะครับ ไปเช็กวันที่เรากำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลของพรรคการเมืองหรือยัง คุณปกรณ์ดูอีกทีมันจะเข่งกันไหม เมื่อวานได้ข่าวว่าไม่อยากออกเผยแพร่แล้วจะเผยแพร่เมื่อไร

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คุยกันแล้วว่าถ้าเราออกไปช่วงนี้มันยังไม่น่าจะเวลาที่ดีที่สุดที่เราหรือกันอีกทีหนึ่งแล้วก็ปรึกษาท่านประธานด้วยว่าช่วงไหนจะดีกว่าวันนี้นะครับ เราก็คิดกันว่าเรารอสักพักหนึ่งให้จังหวะดีกว่านี้แล้วก็ปรึกษารออีกทีหนึ่งครับ

ประธาน : ถ้าเราคิดว่าเราจะรับฟัง ในส่วนของการรับฟังก็ต้องออกไปเร็วหน่อย เพราะว่าเราจะได้รับฟังเขา มันก็คงจะมีคนเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย คนโจมตีธรรมดา ส่วนเขาจะโจมตีตอนไหน ถ้าเขาไม่เห็นด้วยตอนนี้เรายังมีโอกาสแก่เราก็อาจจะมาแก้ได้ เราก็ไม่ได้ตั้งต้นเว้นแต่ในหลักการสำคัญของเรา ลองดูก็แล้วกันว่าจะเอาออกเมื่อไร หรือจะรออันนี้เสร็จ

นายภัทร คำพิทักษ์ : เมื่อวานตั้งข้อสังเกตหลายคนครับท่านอาจารย์ ท่านอาจารย์ธิตินันท์ก็บอกว่ามันจะไปอะไร เพราะจะมีข่าวมงคลช่วงต้นเดือนใหม่ ถ้าออกไปช่วงนี้มันจะไปพัน ๆ คือมันจะมีคนมาเป็นประเด็นข่าวอะไรอย่างนี้ จะให้หลังจากนั้นไปหรือเปล่าก็คุยกันดูครับ ผมก็ให้ข้อสังเกตไปว่าถ้าเราส่ง กต. กับ สนช. เมื่อไรเราต้องออกเลย เพราะว่ามันต้องไปหลุดทางโน้นแน่ ทีนี้มันก็อยู่ที่ว่าเราจะส่งให้กับ ๒ หน่วยงานนั้นเมื่อไร

ประธาน : คือมันเอาแน่ไม่ได้ ขึ้นอยู่กับว่ารัฐธรรมนูญประกาศใช้เมื่อไร อาจจะปั๊บปั๊บเร็ว หรืออาจจะไปอีก ๒๐ วัน ๓๐ วัน ถ้ามัน ๒๐ วัน ๓๐ วัน ก็ไม่เป็นอะไรเราก็มีเวลา แต่ถ้ามันปั๊บปั๊บออกเร็วเราก็จะไม่ได้มีโอกาสส่ง เพราะเราสัญญาเขาไว้ว่าวันรุ่งขึ้นเราจะส่งสภา ก็รอดูวันจันทร์ก่อนก็ได้ วันจันทร์ที่ ๒๘ เพราะว่าที่เขาประกาศ ๆ กัน อาจจะวันที่ ๒๙ วันที่ ๓๐ เขาจะทำอะไรกัน ก็ไม่รู้เลื่อนไปอีกหรือยัง มันจะ ๒ เหตุการณ์ซึ่งมันอาจจะไม่ใกล้ชิดกันก็ได้ เหตุการณ์หนึ่งอาจจะออกมาก่อนแล้วก็ทิ้งไปอีกระยะหนึ่งถึงจะคุยเรื่องรัฐธรรมนูญ หรืออาจจะ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ปู่ป๊าเลย คือเดาไม่ได้ ก็เป็นเรื่องพระราชอัยอาศัยโดยแท้ ก็ไม่เป็นอะไรถ้าคิดว่าจะรอก็รอไปก่อน แล้ววันจันทร์ก็มาดูอีกที เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขออนุญาตครับ วันที่ประชุมอนุกรรมการ ประชาสัมพันธ์ฯ ได้รับรายงานจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ท่านประธานคงได้รับหนังสือ

ประธาน : ผมส่งกลับคืนไปให้ ผมไม่รู้ว่าจะอาจารย์ดูหรือยัง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ยังครับ ผมยังไม่ได้เรื่องกลับมา แต่ว่าวันนี้ก็เลยได้เอา ตัวสรุป ๓ แผ่นนี้แจก กรธ. ทุกท่านนะครับ แล้วก็ ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าในตัวเนื้อหาผลสรุปมาที่สอบถาม ผมไม่ลงรายละเอียดนะครับ ก็คือว่าเรื่องหลัก ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพรรคการเมือง เรื่องการเลือก ส.ว. เรื่อง กกต. ก็มีถามร่วม ๒๐ ข้อ คำตอบส่วนใหญ่แทบทั้งหมดเลยก็สอดคล้องหรือว่าสนับสนุนสิ่งที่ กรธ. ได้ทำในร่างต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการสมทบทุนอุดหนุนพรรคการเมือง การเก็บค่าสมาชิกหรือว่าการที่จะให้มีผู้ตรวจการเลือกตั้งหรืออะไรต่าง ๆ ที่เราได้คิดกันอยู่ ประชาชนส่วนใหญ่ทั้งนั้นเห็นชอบหมด เห็นด้วยหมด อันนี้ในส่วนเนื้อหาจะครับ

อีกส่วนหนึ่งก็อยากจะกราบเรียนหาหรือท่านประธานว่า ผลการสำรวจอันนี้เราจะเผยแพร่ต่อสาธารณชนดีหรือไม่ ถ้าเผยแพร่ควรจะเผยแพร่เมื่อไร เพราะว่าทางสำนักงานสถิติแห่งชาติเขาได้บอกมาแล้วว่าเนื่องจากเป็นความร่วมมือกับเรา ใช้งบประมาณของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เขาก็อยู่ที่เราว่าตามหลักก็ให้เราเป็นผู้เผยแพร่ แต่ถ้าเราจะไปให้เขาเผยแพร่ เขาก็ทำให้ ก็อยู่ที่เงื่อนไขเวลาจะเผยแพร่ทั้งฉบับเลยไหม หรือว่าเราจะเผยแพร่อย่างไร ก็เลยเรียนหาหรือถามท่านประธานจะได้ดำเนินการต่อได้ครับ

ประธาน : ถ้าเผยแพร่ทั้งฉบับมันอ่านยาก เอาเฉพาะประเด็นไม่ดี ถ้าเอาเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ๆ ว่าเราถามว่าอย่างไรแล้วคนส่วนใหญ่ตอบว่าอย่างไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ทำ ๒ อย่างได้ไหมครับ อย่างนี้ครับในเวอร์ชันเต็ม ก็คือเล่มที่สรุปผู้บริหารก็จะขอขึ้นเว็บไซต์ของ กรธ. ส่วนว่าเป็นประเด็นที่สำคัญ ๆ จะขออนุญาต นำให้กับโฆษก ให้ท่านโฆษกอาจารย์นรชิตแล้วก็อาจารย์อุดมลงแบ่งทยอยบอกกับนักข่าวตามความเหมาะสมก็แล้วกันจะดีไหมครับ เพราะว่ามันมีหลายเรื่องเหมือนกันที่ว่าบางทีใครมาว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ชมนกัส ๑/๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เราฟังชานชาวบ้านเห็นด้วยนะครับ มันเป็นประเด็น พุดง่าย ๆ ว่าสังคมจะเข้าใจว่าที่ กรธ. คิดไม่ได้คิดคนเดียว ชาวบ้านเขาคิดเหมือนกันกับเรานี้แหละ จะได้ดำเนินการครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : อันนี้อยากจะให้ทำสรุปว่าในประเด็นสำคัญ ๆ เวลาเราส่งไปยัง สนช. เราสรุปไปด้วยว่าประเด็นเรื่องนี้เราสอบถามชาวบ้านแล้วเห็นอย่างไร ในเรื่องนี้สอบถามชาวบ้านแล้วเห็นอย่างไร ไม่ใช่เราเห็นเอง สนช. เขาจะได้เอาไปประกอบการพิจารณา ขณะเดียวกันมันก็จะเก็บเป็นคู่มือเราเวลาเราไปตอบ สนช. เราจะได้มีหลักฐานอ้างอิงได้ ช่วยทำตัวนี้ไว้ให้ด้วย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอขอบคุณครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานหรือนิดหนึ่งครับ มันจะเอาไว้ออกใกล้เคียงกับตัวเราเปิด พ.ร.บ.๖ ดีไหม พอเปิดไปปุ๊บมันจะต้องมีทั้งก้อนอิฐและดอกไม้มา พอก้อนอิฐดอกไม้มาสักวันสองวันเราก็บอกว่าเป็นอย่างไรที่เราทำทั้งหมดเราทำตามหลักนี้เพราะเราไปสำรวจมาแล้วผลของการสำรวจเป็นอย่างนี้ ไม่อย่างนั้นเราก็ไม่มีเครื่องมือในการที่จะไปได้เขาหรือว่าเราจะออกไปก่อนแล้วเราก็อยกออกไป พ.ร.บ.๖ แล้วก็ย้ายเหตุผลว่าที่เราทำเพราะเราทำตาม

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เอาอย่างนี้ดีไหมครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ ถ้าหากว่าอย่างที่คุณภัทรเสนอ ผมคิดว่าในแง่ psychology ถ้าสมมุติเราจะเผยแพร่ร่างในวันพุธ วันจันทร์เราก็เอาผลสำรวจนี้ออก คือให้ผลสำรวจบอกชาวบ้านว่าอย่างนี้ แล้วก็ต่อมาอีกวันหนึ่งตัวร่างออกไป จะได้อธิบายได้ว่านี่เราก็สอดคล้องกับที่ชาวบ้านอยากได้มันเป็นอย่างนี้ใช่ไหมครับ ถ้าเราเอาร่างออกไปก่อนแล้วเราเอาผลสำรวจไปที่หลัง เขาก็จะไปมองกลับกันอีกที่ว่าพวกนี้ไปหาเหตุผลมาสนับสนุน

ประธาน : หรืออีกวิธีหนึ่งคือ แทนที่จะเผยแพร่ร่างเฉย ๆ ทำจุดแปลกจุดแตกต่างที่เราใส่เข้าไปใหม่ทั้งหมดนี้มันมีจุดที่สำคัญ ๆ ที่พูดถึงกันอยู่คือเรื่องดังต่อไปนี้ แล้วเรื่องดังต่อไปนี้เราสำรวจผลความเห็นของชาวบ้านแล้ว ชาวบ้านเห็นว่าอย่างนี้ แล้วแนบไปกับร่างคือคนที่จะไปอ่านร่างจนหมดทั้งร่างแล้วก็มาวิเคราะห์เฉพาะประเด็นยาก นอกจากพวกนักวิชาการที่ตั้งใจจะจับผิด แต่ว่าสำหรับชาวบ้านถ้าเห็น ๔-๕ ประเด็นนี้เขาก็อาจจะพอใจ เหมือนกับรัฐธรรมนูญเขาก็สนใจแค่ไม่กี่ประเด็น ถ้าทำอย่างนั้นได้อาจจะเป็นประโยชน์

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอขอบคุณครับ รับประเด็นนี้ไปจะได้ทำเตรียมไว้เลย เพราะว่าในกฎหมายพรรคการเมืองเรื่องหลัก ๆ เดียวคัดออกมามีสัก ๗-๘ เรื่อง แล้วก็มีการสำรวจที่ตามมาอยู่แล้วก็ประกอบเข้าไป

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : เขาเห็นอย่างไรเรื่องคุณสมบัติ กกต.

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : รู้สึกเราไม่ได้ถามนะครับเรื่องคุณสมบัติ กกต. ไม่ได้ไปถามเรื่องคุณสมบัติครับ

ประธาน : ไปถาม set zero ใช่ไหม

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : set zero ไม่ได้ถามครับ อันนั้นเราตั้งใจว่าเดี๋ยวจะถามโพลนิด้าครับ อันนี้ของสำนักงานสถิติมันออกไปก่อน มันเป็นถามกลาง ๆ ส่วนเรื่อง set zero เดี๋ยวนิด้าถามให้ครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ผมขออนุญาตที่เป็นความเห็นของเวทีต่าง ๆ ทั้ง ๔ เวที ทั้งเรื่อง พ.ร.บ.๓ พรรคการเมือง และ พ.ร.บ.๓ กกต. ได้มีการจัดสรุปจากสิ่งที่รับฟังลงมาอีกรอบหนึ่งแบ่งเป็นหัวข้อทั้งหมด กกต. ก็ ๔ หัวข้อ แล้วก็พรรคการเมืองเป็น ๗ หัวข้อใหญ่ หลายเรื่องก็อาจจะสอดคล้องกับสิ่งที่เราทำอยู่ แต่หลายเรื่องก็อาจจะเป็นความเห็นที่แตกต่างนะครับ ตัวอย่างที่ชัดเจนอย่างหนึ่งก็คือเรื่องของ กกต. จังหวัด คือ กกต. จังหวัดนั้นจะมีส่วนหนึ่งเห็นว่าไม่ควรจะมี แล้วก็ให้ใช้ระบบสำนักงาน กกต. จังหวัดเป็นคนดำเนินการเลือกตั้ง แล้วก็ให้ส่วนกลางนั้นส่งคนเข้าไปควบคุมดูแลการเลือกตั้งในจังหวัดนั้น อันนั้นเป็นประเด็นสำคัญอันหนึ่งนะครับ แล้วก็จะมีการพูดถึงเรื่องการเพิ่มอำนาจสืบสวนสอบสวน แล้วก็การจับกุมผู้กระทำความผิดในพื้นที่ที่พบต่าง ๆ เหล่านั้น เรื่อง set zero กกต. ก็มีคนเสนอความเห็นว่าจะมีการ set zero เลย แต่ว่าก็เป็นอะไรที่ไม่ได้เป็น unanimous นะครับ ส่วนตัวพรรคการเมืองนั้นก็จะมีหลากหลายแล้วก็ความแตกต่างในเรื่องของสถานะพรรคการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ก็มีทั้ง ๓ แนวทางคือ set zero แล้วก็พรรคการเมืองอยู่ แล้วก็สมัครสมาชิกใหม่กับในส่วนของให้พรรคการเมืองเดินหน้าต่อไปได้ไม่ต้องไปจัดอะไร ซึ่งผมเข้าใจว่าวิธีที่เราเขียนนั้นมันเป็นวิธีการที่ ๒ คือหมายความว่าให้มีพรรคการเมืองก็เดินต่อ แต่ว่าเหมือนกับว่ารับสมัครสมาชิกใหม่เพียงแต่ว่าวิธีการเขียนเราเขียนในทางตรงกันข้ามเท่านั้นเองว่าให้เป็นสมาชิกต่อไปได้จนถึงวันต้องชำระค่าสมาชิก แล้วถ้าสมมุติไม่ชำระก็ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพของคนนั้น มันก็ไม่ต่างไปจากสิ่งที่เขาเสนอ เรื่องค่าสมาชิกเขาก็มีความเห็นในการให้เรียกเก็บ คือมันก็มี ๒ ความเห็น แต่ว่าความเห็นที่ให้เรียกเก็บน่าจะมากกว่า เพราะมันมี rate บาทเดียวไปกระทั่งถึง ๕๐๐ บาทว่ามันควรจะมีความต่าง ๆ โดยทั่วไปผมคิดว่าหลาย ๆ เรื่องมันก็จะไปในทิศทางที่เราจัดทำร่างพระราชบัญญัติ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประกอบรัฐธรรมนูญอยู่บ้าง ถึงแม้มีบางเรื่องที่เราจะไม่ตรงเลย เช่น กกต. หลายคนเขาบอกว่าให้เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลพอ แล้วก็เลือกตั้งจริง ๆ นั่นก็ให้หน่วยงานไหนรับผิดชอบไป แต่ว่าเราก็อาจจะไม่ได้เป็นไปตามนั้นลักษณะปัจจุบัน คือถ้ามีอะไรผมอาจจะรบกวนกรรมการหลาย ๆ ท่าน ช่วยดูว่าถ้ามันมีข้อสงสัยอย่างไรอาจจะลองพูดคุยกันนิดหนึ่ง แล้วผมจะกลับไปดูในสิ่งที่เราได้รับฟังที่มันเป็นตัวต้นฉบับจริงมาดูอีกทีหนึ่ง ถ้าอย่างไรผมอาจจะขออนุญาตเปิดเผยในเรื่องนี้บางข้อไปให้กับสื่อมวลชนหรือแม้กระทั่งวิทยุรัฐสภาซึ่งเขาขอความเห็นผมว่าเย็นนี้อยากจะสัมภาษณ์ผมสัก ๑๐ นาทีก็ขออนุญาตออกเสียงตามนี้ครับ

ประธาน : ถ้าเป็นไปได้ฐานะอาจารย์เป็นคนไปฟังเอง อาจารย์ก็อ่านร่างของเรา แล้วก็หยิบประเด็นในร่างของเราให้มา match กัน เวลาไปชี้แจงก็จะได้ชี้แจงได้ถูก บางเรื่องเราก็ทำตามที่เขาเสนอ บางเรื่องเราไม่ได้ทำ เพราะว่ามันจะมีเหตุผลอย่างนี้ ๆ อย่างเช่นเขาเสนอว่า กกต. ไม่ควรไปจัดการเลือกตั้ง อย่างนี้เราก็บอกว่าเราก็รับฟังครึ่งหนึ่ง คือไปตัดอำนาจเลยก็ไม่ได้ ก็ยังให้เขาทำอยู่ ที่นี้เวลานี้คนใน กกต. ไปพูดเป็นทำนองคล้าย ๆ ว่าเวลาจัดการเลือกตั้งไม่มี กกต. จังหัดจึงไม่มีเครื่องมือ ความจริงไม่จริง เราสร้างเครื่องมือให้ใหม่ จำนวนคนก็เท่าเดิม แต่เราไม่ได้ให้มาอยู่จน ๔ ปี ๕ ปี มีอีกไหมครับ ถ้าไม่มีก็มาดูคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตัวนั้นเมื่อวานดูกันไปหมดแล้วใช่ไหม ตัวพรรคการเมือง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ดูจบไปหมดแล้วครับ

ประธาน : ที่เป็นห่วงที่สุดคือโทษ เพราะว่าอ่านแล้วอ่านข้าม ๆ กัน ต่อไป กกต. ไล่ตั้งแต่มาตรา ๖ มาตรา ๖ มีอะไรไหม มาตรา ๗ ๗๐ ปีนี้มันของเก่าใช่ไหม ปัจจุบันก็ ๗๐ ปีใช่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช่ครับ

ประธาน : เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาสำหรับคนที่เขาอยู่ก่อน

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานคะ ของปี ๒๕๕๐ จะกำหนดว่าอายุคือไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีบริบูรณ์คะ

ประธาน : แต่อันนี้ก็คงไม่มีปัญหา เพราะทุกวันนี้ที่มีอยู่ก็เกิน ๔๕ ปีทั้งนั้น มาตรา ๘ ตัวนี้อันนี้มันเป็นของใหม่ ต้องจดเอาไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง อาจจะต้องมีความผิดฐานนี้ มีอะไรไหมมาตรา ๘ มาตรา ๙ อันนี้รัฐธรรมนูญเขียนว่าอย่างไรที่เราเขียน เขียนเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือเป็นที่คณะกรรมการสรรหาที่กำหนด ดุสิต มีอะไรอีกไหมครับ มาตรา ๑๐

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๑๐ ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา
ว่าอย่างไรครับ

ประธาน : ทำไมนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจะถือว่าเป็น
ผู้พิพากษาในศาลฎีกาหรือเปล่า

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานค่ะ ในส่วนของ
ตำแหน่งผู้พิพากษาในศาลฎีกา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายศาลยุติธรรมมาตรา ๑๑
จะกำหนดตำแหน่งของข้าราชการตุลาการในศาลฎีกาจะมีประธานศาลฎีกา รองประธานศาลฎีกา
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา แล้วผู้พิพากษาศาลฎีกา ส่วนผู้พิพากษาอาวุโสจะเป็นไปตาม
พระราชบัญญัติเรื่องของหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส
ซึ่งผู้พิพากษาอาวุโสก็จะมีทั้งผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่ในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาตาม
ที่ได้รับการแต่งตั้ง แล้วในกฎหมายนี้จะกำหนดไว้ว่าตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลยุติธรรม
นอกจากที่อยู่ใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการศาลยุติธรรมแล้วก็ให้มีตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสด้วยค่ะ

ประธาน : แล้วเทียบได้อะไร

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ก็ขึ้นอยู่กับว่าจะได้รับแต่งตั้งในศาลชั้นต้น
ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาค่ะ

ประธาน : นั่นสิ ในศาลฎีกาตั้งเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาเฉย ๆ หรือผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลฎีกา

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ในการแต่งตั้งของผู้พิพากษาอาวุโสจะบอกว่าให้แต่งตั้ง
จะต้องไม่สูงกว่าตำแหน่งที่เคยดำรงตำแหน่งมาก่อน ก็เข้าใจว่าในส่วนของศาลฎีกาก็ต้องเป็น
ผู้พิพากษาในศาลฎีกามาก่อนถึงจะมาเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาค่ะ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : เตียวนะครับ ต้องเคยอยู่ศาลฎีกาถึงจะเป็นอาวุโส
ในศาลฎีกาได้ แต่เจตนาในการตั้งผู้พิพากษาอาวุโสในแรก ๆ ก็คือเพื่อให้มีอัตรากำลังผู้พิพากษา
พอปฏิบัติงานในศาลชั้นต้นซึ่งไม่เพียงพอ แต่ตอนหลังมันก็เปลี่ยนไปครับ

ประธาน : แต่อันนี้เรารวมนี่ รวมอันนี้ด้วย เรานับรวมด้วย ที่ประชุมใหญ่
เขานับไหม เวลาเขาประชุมใหญ่ผู้พิพากษาอาวุโสเขาเข้าประชุมด้วยไหมครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : เข้าประชุมด้วยนะครับ ไม่ได้จำกัด

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ชมนนภัส ๑/๗

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ประธาน : เพราะฉะนั้นนับอันนี้ด้วยก็ถูกแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : และผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาก็ชัดเจนไม่ต้องตีความ เพราะเดิมมันเคยมีการตีความกันว่าเป็นผู้พิพากษาในศาลฎีกาหรือเปล่า

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ก็รับสำนวนไปทำเหมือนผู้พิพากษาศาลฎีกานะครับ แต่เขาจ่ายสำนวนให้น้อยกว่า

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานค่ะ ก็คือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่กำหนดเรื่องของที่ประชุมใหญ่ไว้ค่ะว่า ถ้าที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาให้ประกอบด้วยผู้พิพากษาทุกคนซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้พิพากษาแห่งศาลนั้น ทีนี้ในส่วนของมาตรา ๑๐ วรรคนี้ของเราที่กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกานี้ค่ะ จะต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง ซึ่งในส่วนของที่ประชุมใหญ่ที่ตาม วิ.แพ่ง กำหนดค่ะว่า ประกอบด้วยผู้พิพากษาทุกคนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ถ้าในวันที่ประชุมใหญ่วันนั้นจำนวนผู้พิพากษาที่มาประชุมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตรงนี้ค่ะ หนูไม่แน่ใจว่าตรงนี้จะเกิดปัญหาไหม ถ้าเรากำหนดว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งค่ะ

ประธาน : เขาก็ต้องไป ถ้าเขามาแค่กึ่งหนึ่ง โหวตอย่างไรก็ได้ ไม่ได้ไปได้ไหมเชิญครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ เรื่องของจำนวนกรรมการที่สามารถทำงานได้ ในร่างรัฐธรรมนูญเราให้อามาตรา ๒๐๖ มาใช้โดยอนุโลม ทีนี้มาตรา ๒๐๖ นี้พูดถึง ๗ ใน ๙ ว่าถ้ามีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๗ คน ก็ให้สามารถที่จะทำหน้าที่ได้ คือให้เสนอ ส.ว. รับรองอะไรต่าง ๆ ได้ แล้วก็ให้ทำหน้าที่ได้ ทีนี้ถ้าเราบอกอนุโลม กรณีนี้ ๕ ใน ๗ ซึ่งถ้าเราบอกว่า โอเค มันก็สัดส่วนใกล้เคียง แต่ว่า ๕ ใน ๗ นี้น้อยกว่า ๗ ใน ๙ ผมก็เลยไม่รู้ว่าจะปรับเป็น ๖ จะดีไหมครับ หรือว่าจะคงไว้ที่ ๕ ครับ

ประธาน : ๖ ใน ๗ จะเท่ากับเท่าไร เปลี่ยน ๕ คนเป็น ๖ หรือ ใช่ไหมครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ครับ

ประธาน : จะได้ใช้แค่เพียงว่า ๗ ใน ๙

นายอุดม รัฐอมฤต : คือถ้า ๗ ใน ๙ มัน ๐.๗๗๗ ครับ แต่ว่าถ้าเป็น ๕ ใน ๗ จะเป็น ๐.๗๑๔ ผมพยายามดูตัวเลขมันน้อยกว่า แต่ว่าถ้าเป็น ๖ ใน ๗ จะเป็น ๐.๘๕ มันจะสูงกว่า ๗ ใน ๙ แน่ครับ

ประธาน : ก็เอาให้ใกล้เคียงจะได้อ้างอิงได้ วันก่อนใครยกมาที่แล้ว อาจารย์อุดมหรือเปล่า ก็เอาเปลี่ยนเป็น ๖ คน ไปมาตรา ๑๑ มีอะไรไหมครับ มาตรา ๑๑ ไม่มีอะไรนะครับ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ตรงนี้ยังขาดอะไรไปนิดหนึ่งหรือเปล่า ใครเป็นคนร้อง

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : กราบเรียนท่านประธานค่ะ คือตรงนี้ที่ท่านประธานตั้งข้อสังเกตไว้ค่ะ ว่าเรื่องขาดของเรื่องคนร้องและวิธีการ แต่ที่นี้หนูลองไปดูมันจะมีในส่วนของมาตรา ๑๔ ที่กำหนดไว้อยู่บ้างแล้วว่า ในกรณีที่มีผู้ร้องขอและมีหลักฐานว่ากรรมการผู้ใดจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) หรือ (๔) นี้ค่ะ ให้สำนักเลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหาภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ประธาน : ซึ่งอันนี้รัฐธรรมนูญบอกใช้ไหม ดูในรัฐธรรมนูญมาตราที่ว่าด้วยให้กรรมการสรรหาเป็นคนชี้ขาดเรื่องคุณสมบัติ มาตราอะไร

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : มาตรา ๒๐๓ ค่ะ

ประธาน : ว่า

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครผู้ได้รับการคัดเลือกหรือได้รับการสรรหาให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ประธาน : ต่อกันอีกหน่อย

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : พรรคถัดไป ในการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือเพื่อคัดเลือกให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหา

ประธาน : มันมีบทบัญญัติที่ว่าวิธีการชี้ขาดอะไรนี้ มีไหม

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : วิธีการชี้ขาดไม่มี มีแต่วิธีในการสรรหาค่ะ

ประธาน : ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนดใช้ไหม

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : วิธีการสรรหานี้ หลักเกณฑ์และวิธีการ เงื่อนไข เป็นไปตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญค่ะ

ประธาน : และอันไหนที่ให้เป็นที่คณะกรรมการสรรหากำหนด มีอยู่อันหนึ่ง

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : มีกำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๘ พรรคห้าค่ะ จะเขียนว่าการร้องขอ ผู้มีสิทธิร้องขอ การพิจารณา การวินิจฉัยตามวรรคสี่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เลขานุการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : อันนั้นมาตรา ๒๐๘ วรรคสี่ จะเป็นเรื่อง
พ้นจากตำแหน่ง อันนี้เข้าเข้า คนละหากัน

ประธาน : ขาออก มาตรา ๒๐๘

เลขานุการ : ขาออก อันนั้นขาออก มาตรา ๒๐๘

ประธาน : นี่ก็ขาออกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่เราเขียนนี้ก็ผิด เขาบอกให้
ออกตามกฎหมายใช้ใหม่ มาตรา ๙ กับมาตรา ๑๐ นี่เราบอกเวลาหรือเปล่า ๑๕ วันใช้ใหม่ ขาออก
เอาครึ่งเดียวพอ ถ้าสงสัยควรออกไว้อีกก่อน

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการใช้คำว่า ครบจำนวน นี่มันจะ
ถูกหรือเปล่าครับ เมื่อสรรหา กรรมการสรรหาได้ครบจำนวนแล้ว คือผมเข้าใจว่าเรามีมาตรา ๙
ที่พูดถึงเรื่องว่ามีผู้แทนไม่ได้ หรือว่าหาไม่ได้ก็ให้ได้เท่านั้นตามระยะเวลา ในท้ายของมาตรา ๑๓
ตกคำว่า วัน ไปครับ หนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ประธาน : มาตรา ๑๕ เชิญครับ

นายเอียรชัย ฦ นคร : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๕ (๑) ครับ ที่บอกว่า
การเลือกตั้งใดเป็นไปโดยสุจริตและเป็นธรรมหรือเป็นโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หรือต้องมีมติ
เพื่อตัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของบุคคลใด คือสงสัยนิดเดียวครับว่ามันรวมถึงมาตรา ๒๑ วรรคสอง
กรณีที่ต้องตัดสิทธิรับสมัครเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวด้วยหรือเปล่าครับ คือหมายถึงการตัดสิทธินี้
ต้องเป็นองค์คณะกรรมการหรือเปล่าครับ แต่ว่ามาตรา ๒๑ วรรคสอง จะเป็นกรณีเป็นการชั่วคราว
ไม่ทราบว่าต้องเข้าองค์คณะกรรมการทั้งกรรมการทั้งหมดหรือเปล่าครับ

เลขานุการ : มาตรา ๒๑ (๒) ที่ท่านรองประธานเคยไปเจอว่าต่อหน้าต่อตาครับ
และบอกเขาไม่มีอำนาจครับ เพราะฉะนั้นใช้คนเดียวได้ครับ แต่ใน (๑) น่าจะเป็นเพียงธรรมดา
ไม่ใช่เป็นธรรมดาครับ

ประธาน : มาตรา ๑๓ วรรคห้า ตัวนี้ผิดหรือเปล่า ๔ คน นี่รัฐธรรมนูญหรือเปล่า

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้อยู่ในมาตรา ๒๒๓ นี้ครับ

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : อยู่ในมาตรา ๒๒๓ วรรคสองค่ะ

ประธาน : บอกให้ทำได้ใช้ใหม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ ในมาตรา ๒๒๓ ประโยคสุดท้าย เหลืออยู่ไม่ถึง
สี่คนให้กระทำแต่เฉพาะการที่จำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : โอเค ถ้าอย่างนั้นก็ถูกต้อง อันนี้มาตรา ๑๕ ที่เราเขียนตรงนี้ พรรคนี้ ยังไม่ได้ป้องกันคนที่เอาตัวรอดไม่มาประชุม

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ดิฉันไม่ค่อยเข้าใจคำที่ว่า การออกเสียง ที่แตกต่างไปจากประเด็นที่จะต้องลงมติ เราจะไปออกเสียงในประเด็นที่ไม่ใช่มติได้อย่างไรละคะ หมายถึงอะไรคะ ไม่ค่อยเข้าใจคะคำนี้ ทุกคนอยู่ที่ประชุมต้องลงมติ เข้าใจนะคะ แตกต่างไปจาก ประเด็นที่จะต้องลงมติ ไม่เข้าใจว่าไม่เป็นอะไร

ประธาน : เวลามติเขาจะถามเรียงตามลำดับครั้งที่ ๑ มีอำนาจพิจารณาใหม่ ที่ประชุมเสียงข้างมากบอกมีอำนาจ ครั้งที่ ๒ เขาบอก เมื่อมีอำนาจพิจารณา พิจารณาแล้วอ้ายนี้ ทำผิดหรือเปล่า คนเขาก็ลงคะแนนว่าผิด ไม่ผิด คนนี้บอกไม่มีอำนาจ ซึ่งแปลว่าไม่ยอมรับมติเดิม นี่เกิดบ่อยที่สุดในศาลรัฐธรรมนูญ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตครับ ที่ผมเคยพูดในที่ประชุมนี้ก็คือเรื่อง ลงมติ ต้องลงมติว่าแดงไหม ให้แดงไหม ผิด ไม่ผิดอย่างนั้นะครับ ก็ไปลงว่า ต้องสอบเพิ่มเติม ไปกว่าต้องสอบเพิ่มเติม ซึ่งมันเลยขั้นตอนนั้นมาแล้ว

ประธาน : คือมันต้องถามก่อนสิว่า จำนวนนี้พร้อมหรือยัง ถ้าจำนวนพร้อม ที่ประชุมเสียงข้างมากจำนวนพร้อมก็ต้องถือว่าเสียงข้างมากกว่าพร้อม แล้วพอมาถึงเวลาโหวต จะบอกว่าไปสอบเพิ่มเติม เท่ากับจำนวนไม่พร้อม กรณีนั้น you โหวตได้ว่าไม่ผิด แต่ you ก็ไม่กล้า จะเอาทั้ง ๒ ทาง จะกินทั้ง ๒ ทาง เอาชื่อเสียงด้วย สตางค์ก็เอาด้วย คนอย่างนี้น่าเกลียด

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ เมื่อกี้ที่ท่านบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญ ออกเสียงคล้าย ๆ ว่าเป็นแบบนี้ก็มีจริง ที่นี้มีประเด็นที่ว่าถ้ามี ๓ ประเด็น มันจะสลับประเด็น ได้ไหมครับ

ประธาน : อันนี้ก็อยู่ที่ประธาน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือไม่เป็นประเด็นนะครับ

ประธาน : ไม่ใช่บอกว่ามีปัญหาว่า ห้องนี้เปิดแอร์หรือเปล่า ห้องนี้มีโต๊ะไหม ห้องนี้มีไมโครโฟนไหม พอเขาถามประเด็นที่ ๑ ห้องนี้เปิดแอร์หรือเปล่า แล้วท่านโหวตว่า มีไมโครโฟน พอเขาถามว่า ห้องนี้มีไมโครโฟนหรือเปล่า ท่านลงมติว่าเปิดแอร์ มันก็เข้าข่ายนี้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธาน คืออย่างนี้ ถ้า ๑ ๒ ๓ เอาประเด็น ๓ ขึ้นมา วินิจฉัยเป็นประเด็นแรกเลย แล้วก็เอาอันที่ ๒ มาเป็นอันที่ ๓ เสีย สลับกันอย่างนี้ครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : อันนั้นก็อยู่ที่ประชุมจะตกลงกัน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เคยมีแบบนี้ครับ ที่ศาลรัฐธรรมนูญเป็นแบบนี้ ผมเลยอยากให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันหรือไม่ ในกรณีที่ว่าประเด็นจะต้องเรียงตาม ๑ ๒ ๓ หรือว่า ๑ ๓ ๒ ๓ ๒ ๑ อะไรทำนองนี้ได้ไหมครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ เมื่อกี้ท่านประธานเอ่ยว่าไม่อยากให้กรรมการบางคนปิดความรับผิดชอบ ก็คือไม่มาประชุมใช่ไหมครับ จะได้ไม่ต้องลงมติ ถ้าอย่างนั้นเราก็เขียนว่า ในเรื่องต่อไปนี้กรรมการทุกคนต้องลงมติ แล้วก็ถ้าไม่อยู่ในที่ประชุมก็ต้องแสดงมติออกมา คือจะไปไหนก็ตามต้องมีวิธีเสนอมาย่างนี้จะได้ไหมครับ เหมือนกับ proxy มา อะไรมาคือบังคับ

ประธาน : ไม่ได้ เดี่ยวมีนายทุนมันแอบเขียนให้ทีหลัง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แต่ว่าถ้าหากว่าเราเขียนว่า เรื่องต่อไปนี้ทุกคนต้องเป็นการลงมติของกรรมการทุกคนอย่างนี้ เหมือนกับบังคับไปเลยว่าอย่างไรคุณก็ต้องมา ถ้าไม่อย่างนั้น ถ้าเปิดอย่างนี้ก็จะมีบางคนเห็นท่าไม่ดีก็ไม่มาแล้ว เพราะว่าอ้างป่วย อ้างอะไรก็ว่ากันไป แต่ว่าถ้าบังคับโดยกฎหมายว่าต้องลงมติโดยกรรมการทุกคน เพราะเป็นเรื่องสำคัญอย่างนี้

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ คือถ้าไม่มาให้รับรองหรือไม่รับรองมติได้ไหมคะ เพื่อแสดงว่าเขามีจุดยืน ไม่ใช่เขาเดี๋ยวหายไปเรื่อยอะไรอย่างนี้คะ จะเป็นไปได้ไหมคะ จะชอบ จะรับหรือไม่รับให้ทำทีหลัง ถึงจะป่วยหรือติดอะไรไม่อยู่ ให้รับรองหรือไม่รับรองมติที่เขาลง เขามีกันไป

ประธาน : เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ท่านประธานครับ ผมเผื่ออ่านตัวพวกงดออกเสียงอะไรต่อมิอะไรพวกนี้ มันมีวรรค เกือบวรรคท้ายที่ไม่มาถือว่าเป็นการงดออกเสียง ที่นี้พวกนี้พองดเสียงปั๊บ มันมีโทษหรือเปล่าครับ ออกเสียงในวาระเป็นอย่างอื่นครับ

ประธาน : จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นความผิด

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : แล้วใครจะกล่าวโทษละครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : ใครก็กล่าวโทษได้ จะให้ประธานแจ้งไหม คงดำเรายับเลย แต่ว่าคนที่ตั้งใจทำจริง คือไม่อย่างนั้นก็จะมีพวกหนึ่งซึ่งอาศัยแรงเพื่อนให้เพื่อนไปตายหน้าแทน เพราะเราบอกแล้วว่าคนที่จะถูกคัดเลือกมาต้องมีความกล้าหาญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : บางอย่างเราต้องให้เอกสิทธิ์เขาบ้าง ให้เขาเป็นอิสระบ้าง เราไปไต่สวนให้เขา

ประธาน : หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งออกสำห้ไปเขียนบิดเบือนได้ถึงขนาดที่ว่า เขียนบทบรรณาธิการเลยบอกว่า คุณสมบัติของกรรมการการเลือกตั้งเรา เราไม่พูดถึงความเป็นกลาง เราไม่พูดถึงความซื่อสัตย์สุจริต เราไม่ได้พูดคำว่า เป็นกลาง แต่เราพูดถึงความกล้าหาญที่จะต้องแสดง แต่เราพูดถึงความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ แล้วหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเขียนบทความบนพื้นฐานแห่งความเท็จ เป็นไปได้อย่างไร บทบรรณาธิการ ตอนหลังไปใหญ่เลย วันก่อนที่เขาเขียนกลับตาลปัตรเลยใช้ใหม่ กกด. ปัจจุบันนี้คือข้าราชการประจำ แล้วเราเป็นคนเขียนห้ามไม่ให้ข้าราชการประจำมาเป็น เขากลับไปวิจารณ์เราว่า เราเอาข้าราชการประจำมาเป็น ทั้ง ๆ ที่ กกด. เดิมไม่ได้เป็นข้าราชการประจำ นี่มันเห็นชัดเลยว่าคุณรับอะไรใครมา มันเป็นไปได้ที่จะไม่รู้ใช้ใหม่

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ท่านประธานคะ หนูจะขออนุญาตเรียนหารือในมาตรา ๑๕ นี้ค่ะ ตอนครั้งแรกที่พิจารณาคะ ที่ท่านประธานให้ข้อสังเกตไว้ว่า รอเดิมให้ครบตรงนี้คะ ตอนนั้นท่านประธานได้ไปตรวจสอบว่ามีเรื่องใดบ้างที่จำเป็นจะต้องให้กรรมการมาประชุมทุกคน ซึ่งตอนนั้นท่านประธานกรุณาให้ไว้คือในเรื่องของ (๑) เรื่องของการเลือกตั้ง ทุจริตเลือกตั้งคะ ส่วนตั้งแต่ (๒) ไปจนถึง (๖) อันนี้คือทางฝ่ายเลขานุการไปตรวจสอบจาก พ.ร.บ.ฯ พรรคการเมืองว่าเรื่องพวกนี้น่าจะเป็นเรื่องที่กรรมการจะต้องประชุม อยู่ในที่ประชุมทุกเรื่องคะ แต่ที่นี้ พ.ร.บ.ฯ พรรคการเมือง ที่เพิ่งเสร็จไปนี้คะ อันนั้นหนูยังไม่ได้ไปตรวจเพิ่มเติมว่ามีเรื่องอื่นที่จะต้องนำมากำหนดไว้หรือไม่คะ

ประธาน : เรื่องนี้ไปตรวจดูแล้ว แล้วมีเรื่องอะไรบ้าง ที่เวลานี้เราใส่ไปทั้งหมด

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : เรื่องที่ใส่ไว้ตอนนี้ก็คือนอกจากที่ท่านประธานเขียนไว้แล้วคะ ก็คือตั้งแต่เรื่องของ (๒) (๓) (๔) และ (๕) (๖) ตรงนี้คะ ที่ทางฝ่ายเลขานุการเพิ่มขึ้นมาคะ ก็จะเป็นถ้า (๒) ก็เป็นเรื่องของที่ กกด. มีคำสั่งให้กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งนี้คะ แล้วก็คือใส่ไปก็เป็น (๓) เรื่องให้หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่ง เรื่องของการรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์ตอบแทนตรงนี้คะ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : (๒) (๓) (๔) (๕) นี้คุณเติมเข้ามาใช่ไหม

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ค่ะ (๒) – (๖) ค่ะ

ประธาน : ที่นี้คุณเติมไม่สอดคล้องกัน คุณเติมเหมือนกับมันไม่ใช่เรื่อง มันคล้าย ๆ เป็นบทบัญญัติ เพราะนี่มีอะไร เนื่องจากไม่ครบถ้วนอะไรพวกนี้ด้วย

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : เอามาจากบทบัญญัติของพรรคการเมือง

ประธาน : นี่ไปออกมาเฉย ๆ คุณต้องเอาสาระมันมาสิว่าเรื่องอะไร อัยน์มันจะซ้อนกันกับอัยน์น ถูกลม ตอนนี้ที่เรากำลังพูดกันถึงก็คือพูดว่าเรื่องอะไรบ้าง กรรมการที่จะต้องเข้าไม่ใช่เงื่อนไขของเรื่องนั้น เงื่อนไขของเรื่องนั้นมีอยู่ในมาตรานั้น ๆ อยู่แล้ว ถูกลม วิธีที่จะเขียนก็คือว่า เช่น ๑. การเลือกตั้งโดยสุจริตที่จะต้องวินิจฉัยตามมาตราอะไร ๒. การให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งตามมาตราอะไร ๓. การให้หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งเพราะอะไร แต่ความจริง ๓. นี้ก็ไม่ค่อยใหญ่โตเท่าไรหรอก -----

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

๔. โอเค แต่ ๕. ไม่ต้องถึงขนาด ๖. ก็ไม่จำเป็น แก่ตรงนี้เสียใหม่ เข้าใจที่ผมพูดใหม่ว่าที่คุณใส่ คุณไปลอกมันมา ความจริงมันไม่ใช่ เรากำลังจะบอกว่าเรื่องอะไรบ้างที่เขาต้องมาเข้าประชุม ไม่ใช่ว่าต้องประชุมว่าอย่างไร หรือต้องมีมติ อันนี้มันเป็นเงื่อนไข ไม่ใช่เรื่อง ผมก็ไม่รู้จะอธิบายอย่างไร พอเข้าใจหรือเปล่า ลองไปเขียนอันนี้มาให้ดูใหม่ ผมคิดว่าบางเรื่องก็ไม่จำเป็น มันก็ไม่ได้หนักหนาสาหัส มาบ้าง ไม่มาบ้างก็ไม่ว่าอะไร แต่เรื่องขอขาดขาดตายมันต้องมา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตอนที่ผมอยู่ผมบอกที่ประชุม กกด. เลยว่ามีอยู่เรื่องหนึ่งที่ผมต้องขอให้มาครบทุกคนคือเรื่องการอนุมัติใช้เงิน อันนี้ผมบอกในที่ประชุมของผมเองนะครับ คือถ้าไม่ครบทุกคนผมต้องขอให้เลื่อนให้รอให้ครบ เพราะว่าไม่อย่างนั้นเดียวคนไม่มา แล้วก็พออนุมัติไปแล้วบอกทำไมอะไรอย่างนี้

ประธาน : อันนี้มันซ้อน อย่างมาตรา ๑๕ อันนี้มันไปอยู่ที่วรรคสองของอันนี้ แล้วพวกนี้แยกมาเป็นอีกมาตราหนึ่งว่าเรื่องไหนต้องมาประชุม เวลาที่ ๒ เรื่องมันไปปนกัน

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ที่ท่านประธานยกเรื่องเงินนี้น่าสนใจใหม่ครับ เมื่อเช้าผมเพิ่งได้ยินข่าวว่าประธานองค์กรอิสระแห่งหนึ่งแจ้งให้ สตง. ไปตรวจสอบการใช้เงินของคณะกรรมการด้วยกัน เพราะว่าฝ่ายนั้นใช้เงินมาก เนื่องจากไม่ถูกกัน ในคณะกรรมการองค์กรอิสระ

ประธาน : ประธานไปให้สอบกรรมการ เมื่อคืนวานขึ้นผมนั่งดูสารคดีเรื่องภิกษุณีเกือบชั่วโมงเขาไปเอาละเอียดมาก แล้วก็ไปฟ้อง กสม. กสม.ก็วินิจฉัยว่ามหาเถรสมาคมละเมิดสิทธิมนุษยชน ข้อกล่าวหาที่มันแรงนะ เพราะมหาเถรสมาคมนี้เป็นองค์กรสงฆ์ ซึ่งมีแต่เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา แล้วไปถูกกล่าวหาว่าละเมิดสิทธิมนุษยชน แล้วเขาบอกว่าการที่จะบวชเป็นพระภิกษุณีมันเป็นความเชื่อ ผมก็เห็นด้วยว่าเป็นความเชื่อ เมื่อเป็นความเชื่อคุณก็จะสร้างพิธีรีตองอะไรของคุณขึ้นมา คุณก็สร้างขึ้นมา ก็ไม่มีใครว่า บวชแล้วผมเห็นเคร่งครัดกว่าพระ ผมอาจจะไหวมากกว่าพระก็ได้ก็ไม่ใช่อะไร แต่เมื่อพระท่านบอกว่าตามวินัยในความเชื่อของท่านบวชไม่ได้ ท่านบวชให้ไม่ได้ แล้วจะไปบังคับให้ท่านมาบวชให้ มันก็เท่ากับไปฝืน ไปละเมิดสิทธิของพระเหมือนกัน ต่างคนต่างเชื่อก็เชื่อไป ก็ไม่มีใครเขาห้าม เขาบวชก็บวชไป แต่พอ กสม. ไปชี้ว่าละเมิด

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ กสม. โดยเอกฉันท์หรือเปล่าคะ หรือว่ากรรมการ กสม. บางท่าน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : ไม่รู้เห็นหมอนิรันดร์เขาบอกว่าตอนเขาเป็นแล้วได้เคยมีมติไว้แล้ว ก็แจ้งไปให้สำนักพระพุทธศาสนากับมหาเถรสมาคม คือมหาเถรสมาคมก็ออกกฎหมายมหาเถรสมาคมมา บอกว่าไม่ให้พระไปบวชภิกษุณีให้ใคร เพราะว่ามันขัดต่อหลักพระธรรมวินัยของท่าน อันนั้นก็เป็นเรื่องของท่าน ก็จะอุปโลกน์ใครขึ้นมาหรือจะไปบวชที่ไหน ภิกษุณีอะไรที่ดัง ๆ อยู่ ก็ไปบวชมาจากที่อื่นใช่ไหม ก็ดูท่าทางก็เคร่งครัดดี คือตราบเท่าที่มันยังมีน้อยมันก็เคร่งครัด พระท่านคงกลัวว่าถ้าเปิดเต็มเมืองขึ้นมามันจะลำบาก แต่มันก็สิทธิของใครของมัน ฟังแล้วไม่ค่อยเข้าใจ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เขาไปสร้างนิกายใหม่ขึ้นมา อย่างรักรักพงษ์ท่านก็ไปสร้างนิกายใหม่

ประธาน : แล้วก็ยังมีนักกฎหมายสิทธิมนุษยชนไปบอก แล้วเขาก็ไปถูกแจ้งจับ เพราะแต่งกายเลียนพระ ซึ่งความจริงก็ไม่เหมือน เพราะว่าของภิกษุณีเขามีเสื้อ ที่ผมกำลังสงสัยก็คือว่าเรามีกฎหมายว่าด้วยการแต่งกายเลียนพระ แต่ไม่มีกฎหมายลงโทษพระที่แต่งกายไม่เหมือนพระ ซึ่งมันมีใช่ไหม ผมเห็นวัดธรรมกายแต่งแบบภิกษุณี ใส่เสื้อแขนยาว ภิกษุณีเขาใส่เสื้อแขนยาว แต่ว่าพระที่นั่นใส่เสื้อแขนยาว แล้วอย่างนี้มันมีความผิดอะไรตามกฎหมาย มีไหม จะบอกว่าแต่งกายเลียนพระก็ไม่ใช่ แต่เป็นพระที่ไม่แต่งกายเป็นพระ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : พระไม่มีเครื่องแบบเป็นพระใช่ไหมว่าจะต้องสไบ ต้องคาดตรงไหน นุ่งสบงหรือเปล้า

ประธาน : เขามี ๓ ชั้น มีหมวก หมวกคลุม และหมวกแบบธรรมยุต หมวกแบบมหานิกาย ซึ่งมีต้นแบบไว้ เมื่อกี้ใครท้วงอะไรนะครับ ไม่มีอะไรใช่ไหม เอาเรื่องการเงิน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : (๑) เขียนว่าอย่างไรนะครับ

ประธาน : (๑) เดี่ยวให้เขาไปเขียนใหม่ทั้งมาตราเลย เรื่องการเงินท่านจะเอาด้วยหรือไม่มันจะเขียนอย่างไรถึงจะไม่ให้องค์กรอิสระแบ่งเงินกันใช้ สมมติว่ามีเงินอยู่ ๓๐๐ เอาคนละ ๕๐ แล้วผมก็ไม่ไปยุ่งกับ ๕๐ ของท่าน ท่านก็ไม่มายุ่งกับ ๕๐ ของผม ตอนนี้เป็นอยู่ เขียนตรงไหนสักแห่งได้ไหมว่าเรื่องการใช้จ่ายเงินงบประมาณใช้จ่ายเงินต้องเป็นมติของคณะกรรมการ แต่ว่าเพื่อความสะดวกคณะกรรมการจะมอบหมายให้ประธานและกรรมการอีก ๒ ท่านเป็นผู้อนุมัติแทน คณะกรรมการก็ได้ทำอะไรทำนองนี้

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : การเงิน การอนุมัติการเซ็นอะไรนี้สำนักงานเขาจะเป็นคนอนุมัติตามระเบียบพัสดุอะไรอยู่แล้ว

ประธาน : ไปใช้เงิน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : สมมุติว่าเสนอขออนุมัติงบประมาณใช้ในการนี้ทำอะไร อะไรอย่างนี้ ส่วนเรื่องการอนุมัติอะไรทางสำนักงานหรือเลขาฯ เขาเป็นคนอันนั้นอยู่แล้ว เช่นงบจะจัดการเลือกตั้งจะใช้เท่าไร ๓,๐๐๐ ล้านบาท ต้องมาอยู่โหวตให้ครบ มาดูอะไรอย่างนี้

ประธาน : แล้วเราจะไปเที่ยวเมืองนอกขึ้นอยู่กับงบที่แบ่งกันใช้ไหม เพราะฉะนั้นคนที่ไม่ได้ไปก็ไม่ได้ใช้ คนที่ไปบ่อย ๆ ก็ใช้ได้หมด

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตท่านประพันธ์ครับ ผมว่าเหมือนกับแยกงบไปเลยว่ากรรมการมีสิทธิจะใช้ดูงานต่างประเทศอะไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : งบนี้มันก็เป็นงบที่ทางหน่วยราชการเขาทำนะครับ อย่างเช่น สมมุติว่าจะมีประชุมต่างประเทศเขาจะมีหมวดเจรจาธุรกิจการประชุมนานาชาติ หมวดอะไรมันจะมีอยู่ในรายละเอียดเวลาเขาเสนอร่างของงบประมาณมันจะอยู่ในนั้นอยู่แล้ว

ประธาน : แต่เขียนห้ามไปดูงานได้ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าห้ามก็ห้ามหมดทุกหน่วยงานของกระทรวงต่าง ๆ ไปด้วยรวมทั้งสภา

ประธาน : มันควรจะหมดเวลาไปดูงานแล้ว เชิญคุณนรชิต

นายนรชิต สิงหเสนี : ขอโทษครับ ไม่ทราบกำลังติดเรื่องนี้กันอยู่หรือเปล่า เรื่องภิกษุณี มีคนเล่าให้ผมฟังว่าตามหลักศาสนาเราถือภิกษุบุวชภิกษุ ภิกษุณีต้องบวชโดยภิกษุณี และนิกายของเราไม่มีภิกษุณีเหลืออยู่แล้ว นั่นคือเหตุผลที่บวชภิกษุณีไม่ได้ ไม่ทราบจริงหรือเปล่า

ประธาน : เขาว่าอย่างนั้น

นายนรชิต สิงหเสนี : เพราะฉะนั้นกรรมการสิทธิฯ มันก็เป็นเรื่อง point of fact ไม่ใช่ว่ามหาเถรทำหรือไม่ทำสิครับ

ประธาน : ตอนนี้เขาเถียงอีกประเด็นหนึ่งว่า คำว่า ภิกษุณี มันไม่ได้มีแต่เถรวาท อาริยวาท มหายานเขาก็มี เพราะฉะนั้นที่ว่าไม่มีภิกษุณีมันจึงไม่จริง ที่นี้เขาก็ยกขึ้นมาอันหนึ่งว่า พระพุทธเจ้าท่านเคยบอกไว้ว่าสามารถเอามหายานกับหินยานมารวมกันเพื่อให้เป็นหินยานได้ เป็นนानาสังวาส ซึ่งผมคิดว่าคนอ้าง ผมไม่ชำนาญ แต่ผมคิดว่าผิด เพราะเมื่อสมัยพระพุทธเจ้า

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ยังทรงมีพระชนมายุอยู่ศาสนาพุทธยังไม่มีหินยาน มหายาน มันมีเอาหลังจาก ๒๐๐-๓๐๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นที่อ้างว่ามันใช้ได้ด้วยกันมันไม่น่าจะถูกหกรอก

นายบรรชิต สิงหเสนี : ผมว่าของอาจารย์น่าจะถูกรับ เพราะผมเพิ่งอ่านหนังสือ เมื่อวานนี้ ก็มีคนยกตัวอย่างว่าเขาเขียน novel เรื่องหนึ่ง แล้วตำรวจก็อ่าน Miranda rights ให้กับจำเลย ๓ ปีก่อนที่ Miranda rights จะออกมาอะไรทำนองก็ลักษณะเดียวกัน ถ้าอย่างนั้น ก็ไปบวชที่ศรีลังกามาสักสิบ ลัทธิไหนก็ไปบวชมา ทำไม่ต้องมาบังคับให้บวชในเมืองไทย

ประธาน : เขาไปบวชมาแล้ว

นายบรรชิต สิงหเสนี : เขาก็เป็นภิกษุณีตามนิกายนั้นสิครับ

ประธาน : ที่นี้เนื่องจากมีหลักว่าจะบวชภิกษุณีได้ต้องมีพระสงฆ์ร่วมบวชด้วย มหาเถรสมาคมท่านก็บอกไม่ให้พระไปร่วมบวช ตรงนั้นที่เขารู้สึกว่าเป็นการโต้แย้งสิทธิมนุษยชนของเขา แต่มันก็เป็นความเชื่อของมหาเถรสมาคมที่ว่าถ้าไม่อยากจะทำผิดอุกฤษฏ์ก็ไปเอาพระจากที่อื่นมาบวช

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ แต่ถ้าสมมุติว่าเราจะมองไม่ได้แย้ง ที่พูดกันมานะคะ ท่านบรรชิตกับท่านประธาน แต่ถ้าเรามองให้กว้างขึ้นอีกนิดหนึ่งว่ามหาเถรสมาคม มีบทบาทหน้าที่อะไร ช่วยค้ำจุนศาสนาพุทธให้ไหมคะ จำเป็นไหมที่จะต้องใจแคบถึงขนาดที่ให้พระจะต้องทำแค่วิธีเดียว ถ้าสมมุติศาสนาพุทธเรายอมรับได้ว่ามีหลายนิกายและมีวิธีปฏิบัติได้หลายอย่างขอให้ป็นศาสนาแล้วกันก็น่าจะเปิดใจกว้าง ที่นี้มหาเถรสมาคมของเราในช่วงหลัง กลายเป็นกลุ่มผลประโยชน์หรือไม่ แล้วเขาได้รับอิทธิพล อำนาจจากนิกายหนึ่งที่นอกกริต เขาเรียก นอกกริตหรือเปล่าไม่ทราบ แต่ว่าที่เอาประโยชน์เยอะเยอะมาทำ ดิฉันคิดว่าความน่าเชื่อถือและ น่าศรัทธาในการตัดสินใจของพระมหาเถรสมาคมอาจจะเป็นที่ question ของสังคมได้นะคะ ที่จริงถ้าสมมุติว่าเปิดใจกว้างแล้วให้ความแตกต่างหลากหลายของการนับถือ เชื่อศาสนาพุทธ มันก็อาจจะไม่ได้เลวร้ายอะไรก็ได้ トラบไตที่ไม่ได้ทำอะไรที่ขัดกับหลักศาสนาจริง ๆ นะคะ

ประธาน : มันก็เป็นดุลพินิจของมหาเถรสมาคม แต่ผมไม่คิดว่ามหาเถรสมาคม จะห้ามไม่ให้เกิดภิกษุณีได้ เพียงแต่ว่าเวลานี้เป็นเรื่องจะเอาชนะคะคานกัน มีก็มีไป ผมไม่เคย รู้สึกตะขิดตะขวงใจกับใครที่เขานุ่งเหลืองห่มเหลืองแล้วก็เขาประพฤติดี หรือไม่นุ่งเหลืองประพฤติดี ผมก็เคารพนับถือ แม่ชีเรายังกราบได้ แม่ชีศีลนิตเดียวถูกไหมครับ ถ้าท่านมีวัตรปฏิบัติที่น่าเคารพนับถือเรากราบได้ คนธรรมดาเราก็อ้วไหวได้ จริง ๆ จะไปเถียงกันทำไมก็ไม่รู้ เราคิดว่าเราเป็น

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เราก็เป็น เพราะว่าถ้าเอากฎหมายบ้านเมืองเข้ามาจับเมื่อไร มันเป็นปัญหาหนักหนาสาหัส ทีนี้ เขาว่าอย่างนี้ว่ามันทำให้ฐานะทางสังคมของเขาไม่แน่นอน แต่ความจริงฐานะทางสังคมถ้าเป็นหญิง มันไม่ได้มีอะไรผิดแปลกไปเท่าไรหรอก เพราะไม่ต้องไปเกณฑ์ทหารอยู่แล้ว ส่วนผู้ชายเขาได้รับ ยกเว้นไม่ต้องไปเกณฑ์ทหารอะไรต่ออะไรถ้ามีเปรียญอะไร แต่ผู้หญิงก็ไม่มีปัญหาอะไร ที่เขากำลัง เถียงกันอยู่ก็คือฐานะแม่ชีว่าเป็นนักบวชใหม่ มหาตไทยเขาว่าไม่ใช่ แต่แม่ชีเขาว่าเขาใช่ เรื่องนี้ เคยตีความที่กฤษฎีกา แล้วเราก็ตีความว่าใช่ แม่ชีท่านก็บอกว่าเวลาท่านจะบวชมันต้องมีพิธี มีอุปฌาย์มีอะไรต่ออะไร ไม่ใช่อยู่ ๆ ไปห่มเอาเองได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมันผ่านพิธีก็ถือว่าเป็นการบวช เมื่อเป็นบวชก็เป็นนักบวช เมื่อเป็นนักบวชก็ไม่มีสิทธิลงเลือกตั้ง แต่มีสิทธิที่จะได้รับออกหนังสือ ประจำตัวในฐานะเป็นนักบวช แต่เมื่อกฎหมายยังไม่มีก็เอาสมาคมออกกันก่อน ก็ออกไป เรื่องความเชื่ออย่าไปซีเรียสกับมัน อย่าทำอะไรที่ทำร้ายเท่าที่ไม่ได้เดือดร้อนคนอื่น เขาทำ ความดีก็ให้เขาทำไป เรื่องเงินเอาไว้อีกทีนะครับท่านประพันธ์

เลขานุการ : เดี่ยวผมลองไปหาที่ใส่ดู เพราะว่าคราวนี้เราให้กลับเขาด้วย นากล้วยอยู่ครับ เดี่ยวเอาไปใช้อีล้วยเฉยแฉก

ประธาน : ตรงนี้มันเคยมีปัญหาต้องลงรายชื่อในหนังสือมาลงมติ ทำไม

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : อันนี้ผมกำลังจะขออนุญาตพูดนะครับ ในทางปฏิบัติ มันก็มีกระดาษแผ่นเดียวมาแจกให้เราลง ที่พิมพ์เป็นข้อความแล้วก็มีช่องว่างท้าย ๆ ให้เขียนเติม ได้เลย ถ้าไม่เป็นไปอย่างที่ผมพูดไว้ อันนี้เราจะใช้ว่าอย่างไร ท่านประพันธ์จำได้ไหมครับ เราเรียกว่า อะไร ใบลงมติใช้ไหมครับ แต่ว่าเราจะใช้อย่างนี้หรือครับ ในหนังสือลงมติหรือจะใช้ว่าแบบฟอร์ม ผมกำลังนั่งคิดว่าถ้าเขียนว่าในแบบฟอร์มใบลงมติเขาอาจจะต้องไปกำหนดแบบฟอร์มให้มันเป็น ทางการให้มันชัดเจน แต่ทางปฏิบัติเป็นกระดาษง่าย ๆ พิมพ์กันมา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่ว่าหนังสือลงมติเป็นเรื่องที่เพิ่มมาในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งปี ๒๕๕๐ เนื่องจากว่ามันมีปัญหาจาก กรรมการการเลือกตั้งชุดก่อน ๆ ที่ผ่านมา ซึ่งเดิมก็มาประชุมกัน ประชุมก็อภิปรายกัน เสร็จแล้ว ก็มีรายงานการประชุมมาให้รับรอง ซึ่งจะมาทีหลัง มันก็ทำให้เกิดปัญหา เจ้าหน้าที่ที่มาจดวันนั้น เจ้าหน้าที่ก็จะมีฝ่ายเลขาฯ มาจด ฟังดูแล้วที่ประชุมวันนั้นพูดแล้วรู้สึกให้ใบแดง เนื่องจากเป็นเรื่อง รับผิดชอบเขาจะแจ้งทั้งจังหวัดเลย กกด. มีมติให้ใบแดง ปรากฏว่าตอนรับรายงานการประชุม ที่ผมพูดผมไม่ได้หมายความว่าลักษณะอย่างนั้น ในที่สุดมันเถียงกันเอาอย่างไรกันแน่ อันนี้เลยแก้วว่า

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ฉะนั้นไม่ต้องมาเถียงกันก็มีกระดาษใบหนึ่งเลย ฝ่ายเลขาฯ เขาจะทำมาว่ามติเรื่องนี้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง สิ่งเลือกตั้งใหม่ ดำเนินคดีอาญาอะไรนี้ ท่านพิจารณาแล้วเห็นอย่างไร ส่วนมากท่านตีความเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ท่านเซ็นชื่อรับรอง เลขาฯ ที่ประชุมเขาจะเก็บเป็นหลักฐานเขาจะถือเป็นเรื่องสำคัญมาก มันจะได้ไม่ต้องมาเถียงกัน ไม่อย่างนั้นรับรองรายงานการประชุม วันนั้นผมพูดผมไม่ได้ตั้งใจจะให้มันเป็นแบบนี้ แล้วมันอย่างนี้ครับ เพราะมันเกิดปัญหาผิดพลาดมา

ประธาน : มันมีการลงคะแนนลับใหม่ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่มีลับ

ประธาน : แล้วมันไม่ควรจะลับใช่ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : หนังสือลงมติหมดเลยครับ ซึ่งหนังสืออันนี้ฝ่ายเลขาฯ เขาจะถือว่าเป็นเอกสารสำคัญที่สุด แล้วเขาจะเก็บแบบเอกสารสำคัญที่สุด ถ้าถามผู้ต้องหาเจอหลักฐานเวลาเป็นคดีไปที่ศาลหนังสือลงมติก็จะเป็นหลักฐานยืนยันว่าลงมติก่อนอย่างไร ลงมติกี่เสียงอย่างไรที่ทำให้เพิกถอนสิทธิอะไรทั้งหลาย เดิมไม่มี มันเถียงกันแล้วมีปัญหา

ประธาน : แล้วมันลงมติก่อนบ่อยไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เยอะมาก เพราะว่าสำนวนคดีโดยเฉพาะท้องถิ่นมีเป็นพัน ๆ เรื่องต่อปี เลือกตั้งท้องถิ่นมีทั้งหมด ๗,๘๐๐ แห่ง เวลาเลือกตั้งใหญ่ ๆ อย่างเช่น อบต. บางทีเลือกตั้ง ๕,๐๐๐ แห่ง ๕,๐๐๐ แห่ง สมมุติว่าร้อง ๑ เรื่องก็ ๕,๐๐๐ เรื่อง มันจะเยอะมาก

ประธาน : เพราะฉะนั้นใบพวกนี้ก็เยอะ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันจะเป็นใบ ๆ อย่างนี้ แต่ที่นี้ว่ากรรมการแต่ละท่าน ถ้าท่านอยากจะเขียนเหตุผลอะไรเพิ่มเติมท่านก็เขียนได้ หรือทำเป็นเอกสารแนบก็ได้ว่าเรื่องนี้ท่านมีเหตุผลอย่างไรก็ได้ ที่นี้ทาง สปท. รู้สึกจะเสนอว่าจะให้ กกต. เหมือนกับมีคำวินิจฉัยส่วนตัว เหมือนกับศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าอย่างนั้นตายเลยครับ คดีเป็นพัน ๆ เรื่องมาเขียนคำวินิจฉัยส่วนตัว ไม่ต้องทำอะไร อย่างน้อยสุดมีหนังสือลงมติกียืนยันได้อย่างหนึ่ง ปี ๒๕๕๐ ก็เลยเพิ่ม จะให้เขียนชด้อย่างไรก็ลองพิจารณาดูนะครับ ทำไมหนังสือลงมตินี้คืออะไร ก็เป็นอย่างที่ได้เรียน

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ท่านอาจารย์ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนครับ ในความรู้สึกผมมันไม่ใช่จะใช้คำว่า หนังสือลงมติ ตะขิดตะขวงใจ จะเป็นอย่างนั้นหรือ มันจะไม่ได้มีอะไรเลย เป็นกระดาษโรเนียวมาใบเดียว ในความรู้สึกผมมันเป็นใบลงมติเบื้องต้นอะไร เป็นใบลงมติที่แจกให้ในที่ประชุมให้กรรมการลงเพื่อเป็นหลักฐานในเบื้องต้นในอย่างนี้

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ท่านประพันธ์พูดว่าต้องเก็บไว้ แล้วก็มาทำคำวินิจฉัยชี้ขาดตามหลังมาเหมือนคำพิพากษา แต่ในเบื้องต้นก็จะมีลายมือชื่อของกรรมการแต่ละคนที่รับใบลงมตินี้ไปในที่ประชุม แล้วก็กา ๆ กัน เหมือนปรนัย แล้วก็จะมีช่องว่างเป็นบรรทัด ๆ ว่าง ๆ ไว้ให้เขียนอย่างที่ท่านประพันธ์หรือที่ประชุม เมื่อก็บอกเขียนเหตุผลลงไปในนั้นก็ได้อ้ออยากเขียนอะไรก็เพิ่มเติมก็เขียนลงไป

ประธาน : พอไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็ชัดเจนครับ

ประธาน : เอากันแบบเด็กเลย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้ก็ดีครับ ในแบบฟอร์มมันก็จะคล้าย ๆ อย่างนี้อยู่แล้ว

ก็จะชัดเจน

ประธาน : เรามีนิยามคำว่า ประธาน หรือเปล่า

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : มีนิยามคำว่า กรรมการ

ประธาน : ผมถามว่ามีนิยามคำว่า ประธาน ไหม

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ประธาน ไม่มีค่ะ

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ประธานกรรมการครับ

ประธาน : ไหวไหม มีใครมาแอบฉีกออกไปได้ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ทางปฏิบัติทาง กกต. ก็มาประชุม แบบฟอร์มนี้เขาจะแจกพร้อมกับเรื่อง กรรมการส่วนมากท่านก็ไปอ่านทำการบ้านมา พอลงมติเสร็จฝ่ายเลขาฯ ก็จะไป อันนี้ถ้าจะให้ประธานมาเซ็นกำกับอีก ประธานก็วุ่นเลย มันจะอึ้งตึงนั่งมาก ขอให้แค่มีเอกสารแล้วเซ็นรับรองก็ดีมากแล้ว อย่างไรก็ตามฝ่ายเลขาฯ ที่ประชุมเขาตามเก็บอยู่แล้ว เพราะว่ามันเป็นหลักฐานสำคัญซึ่งเขาจะต้องติดตามเก็บมาให้ได้ว่าแบบลงมติด้านท่านอยู่ไหน ๆ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : มันจะไม่มีใช้ไหม เพราะถ้าลงมติบังคับต้องเซ็นเลย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ

ประธาน : เพราะฉะนั้นจะไม่มีมาลงที่หลัง เมื่อ ๒ วันมีคนมาฟ้องผม แต่ไม่ใช่ของ กกต. ของ ป.ป.ช. ป.ป.ช. ลงมติด้วยเสียง ๗ แต่มีคนลงชื่อแค่ ๔ เขาถามว่าแล้วเขาจะต้องปฏิบัติตามมติ ป.ป.ช. ไหม เขายืนยันไป ป.ป.ช. บอก ป.ป.ช. มีมติ เข้าใจว่าเขาคงเซ็นในสำนวน ต่อท้ายสำนวนกัน แล้วมันคงมีคนเซ็นแค่ ๔ แต่กรรมการจริง ๆ ตามปกติ กรรมการลักษณะอย่างนี้ไม่เคยต้องเซ็น เว้นแต่กรรมการสอบสวนเซ็น แต่อย่างกรรมการใหญ่อย่างนี้จะต้องเซ็นหรือ

เลขานุการ : commissioner มันต้องทำเอง มันต้องรับผิดชอบในการกระทำ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านครับ หนังสือลงมตินี้เป็นหลักฐานเบื้องต้น เสร็จแล้วนี่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะมาทำคำวินิจฉัย ซึ่งในการทำคำวินิจฉัยเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนเขาจะเรียบเรียงคำวินิจฉัยมาให้ แล้วก็เอาเสนอกรรมการเซ็น มันจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดเป็นหนังสือ อันนี้จะมีรายละเอียดระบุข้อเท็จจริงตามวรรคสองนี้ครับ แล้วก็ลงชื่อ

ประธาน : เขาต้องมาลงชื่ออีกที่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ต้องลงชื่ออีกที่ครับ แล้วที่นี้วรรคสุดท้ายเหตุที่มีก็เนื่องจากเกิดปัญหาในกรรมการชุดก่อน เพราะกรรมการชุดก่อนนี้ท่านมีปัญหาไปทั้งหมดแล้วคำวินิจฉัยไม่ได้ทำเป็นจำนวนเยอะนะครับ แล้วกฎหมายเดิมไม่มีเขียน มันก็เลยเกิดปัญหาว่าแล้วคำวินิจฉัยนี้ใครจะเซ็นรับรอง เพราะว่าถ้าเป็นของศาล องค์คณะที่วินิจฉัยคดีแล้ว แล้วพ้นจากราชการไปเพราะเกษียณอะไรนี้ ประธานศาลฎีกาหรืออธิบดีศาลเขารับรองได้ นี้ของ กกต. เดิมไม่มี มันก็เกิดมีปัญหา เขาก็เลยเขียนวรรคสามขึ้นมาว่าถ้าเกิดไปทั้งคณะก็ให้เลขารับรองได้ว่ามันมีคำวินิจฉัยอย่างนั้นจริง แล้วก็เนื่องจากมีหนังสือลงมติด้วย มันก็จะมีหลักฐานอยู่ว่านี่เขาลงกันอย่างนี้จริง ๆ ครับ ถ้าตัดอันนี้ก็หมายความว่าไม่ต้องทำคำวินิจฉัยแล้ว

ประธาน : จำเป็นไหม ไม่ใช่ทำคำ แต่ว่าต้องลงไหม ต้องลงชื่ออีกไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ต้องลงชื่อครับ เหมือนกับคำพิพากษาของศาลเลยครับ

ประธาน : ก็เราเอาไปทำให้มันเหมือนคำพิพากษาของศาล มันก็ต้องลงชื่อ แต่ถ้าเราทำไม่เหมือน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : สอบสวนเขาก็ต้องลงชื่อเป็นหลักฐาน ไม่อย่างนั้น ท่านวินิจฉัยอย่างนี้จริง ๆ หรือเปล่า เหตุผลนี้ เพราะในตัวหนังสือลงมติบางที่ไม่ได้ลงรายละเอียดของเหตุผล

ประธาน : ซึ่งมันเลยทำให้กรรมการต้องมาเสียเวลาในการอ่านสำนวนอีก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ คือถ้าไม่อ่านนี้ลงมติไม่ได้อยู่แล้ว สำนวนมานี้ มันคือเป็นตั้ง ๆ

ประธาน : ก่อนท่านลงมติ ท่านอ่านอย่างไร แล้วพออ่านเสร็จ ก็มีคนไปเขียนคำวินิจฉัย แล้วท่านก็ต้องกลับมาอ่านอีก ก็นั่นสิ งานมันก็ไม่เดินไปไหน มันเดินไม่ได้อย่างไร มันถึงได้แค่ราย ๒ ราย แล้วผมก็เห็นที่สำนวนเวลาไปกฤษฎีกา สำนวนก็รู้เลยว่ากรรมการเขาอ่านรีบ ๆ เพราะมันมีสองสามวัน เหลืออยู่สองสามวันเท่านั้น แล้วมีเจ้าของสำนวนใหม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มีเจ้าหน้าที่ของฝ่ายสืบสวนหรือฝ่ายนี้เขาจะเป็นคน เหมือนกับเป็นคนต้นเรื่อง

ประธาน : แล้วกรรมการเจ้าของสำนวนมีไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่มีครับ เอาเข้ามาแล้วก็พิจารณาตัดสินอย่างนี้เลยครับ เขาจะถ่ายมา ๕ ชุด

ประธาน : ไม่มีใครตรวจ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เพราะตรวจ แต่ละท่านเขาก็จะมี พุดง่าย ๆ มีหน้าห้อง มาช่วยกรอง ช่วยกรองสรุปข้อเท็จจริง เหมือนกับทางคดีต่าง ๆ นี้

ประธาน : เพราะอย่างศาลเขามีเจ้าของสำนวน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของ กกต. เราทุกคนเป็นเจ้าของสำนวน เพราะว่าวินิจฉัยเป็นรูปคณะกรรมการ ต้องเอาสำนวนถ่ายทอดทุกคน ต้องมานั่งอ่านกันครับ

ประธาน : เพราะว่าด้วยวิธีนั้นทำให้ท่านทำงาน ๓ ครั้งในเรื่องเดียวกัน และลองมานั่งคิด สำนวนนี้มันเป็นอย่างนี้ แล้วถ้าท่านต้องไปอ่านมัน ๓ ครั้ง มันทำให้ประสิทธิภาพการทำงาน แค่งกฎหมายเราไม่ก็หน้า บอกให้พวกเราไปอ่านครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ เรายังเลิกอ่านกันแล้ว หรืออ่านข้าม ๆ กันแล้ว ถูกไหม เพราะว่ามันชกจะชิน เพราะฉะนั้น มันต้องมีหนทางใดที่จะทำให้ไม่ต้องอ่านซ้ำซาก เช่น มีกองเซ็นเซอร์

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เพราะคนเซ็นชื่อต้องเป็นคนติดคุก ในลายเซ็นนั้น ต้องอ่านอยู่ดี

ประธาน : ไม่ มันใช้มตินี้ พอมตินี้ลงปั๊บ แล้วก็คำวินิจฉัยนี้ให้เลขาธิการลงชื่อ เอาเลขาธิการไปติดคนเดียว มันก็จะไปติดที่เลขาธิการ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : รัฐธรรมนูญนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญมี

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : มีประธาน พอเลือกเข้ามานี่นะครับ ก็ให้เจ้าหน้าที่ เขาคัดแยกมาว่ามันเป็นอย่างไร เป็นเรื่องอะไร จะรับหรือไม่รับ แล้วก็เขาทำ paper ขึ้นมา แล้วก็ ประธานศาลเขาจะแบ่งเลยว่าองค์คณะนี้ ๔ คน ถ้าเป็นเรื่องที่สำคัญก็ทั้งหมดเลย เป็นองค์คณะทั้ง ๙ คน เขาจะแยกกันครับ เป็นเจ้าของสำนวน ๔ คน แล้วก็สลับกันไปอย่างนี้ สลับกันไป แล้วก็ คำวินิจฉัย พอเขียนคำวินิจฉัยส่วนตัวเสร็จจะครับ ก็มาอ่านในวันที่อ่านคำวินิจฉัย พออ่านเสร็จ แล้วก็มาดูว่าเสียงข้างมากอย่างไร ข้างน้อยแค่ไหน ก็เอาประเด็นที่เสียงข้างมากเขียนไว้มาเป็น ประเด็นคำวินิจฉัยส่วนกลาง แล้วก็เอาแค่เฉพาะที่เป็นประเด็นสำคัญของคำวินิจฉัยส่วนกลาง ของคำวินิจฉัยเสียงข้างน้อยเราก็ ignore ไปเลยไม่เอาะครับ เป็นอย่างนี้

ประธาน : เวลาจะวินิจฉัยเรื่องนี้สำนวนจะมาทั้งปึกเลยใช่ไหมครับ แล้วทุกคน ก็อ่านสำนวนทั้งหมด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ

ประธาน : แล้วเขามีสรุปไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันจะมีมาหลายขั้นตอนเลยนะครับ เพราะว่า เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุกรรมการฯ สืบสวนสอบสวน ตั้งแต่ระดับจังหวัดซึ่งเป็นพวกพนักงานอะไรต่าง ๆ หรือสมัยก่อนที่เขามอบให้พนักงานสอบสวนทำ เขาก็จะทำมาเป็นสำนวน แล้วเขาก็จะมีสรุป สำนวน มีรายละเอียดข้อเท็จจริงอะไร แล้วก็สรุปมาว่าเห็นควรว่าเป็นอย่างไร เสร็จแล้วหลังจาก ผ่านอนุกรรมการฯ แล้ว ถ้าเป็นท้องถิ่นผ่าน กกต. จังหวัดด้วย กกต. จังหวัดก็จะมีเหมือนกับ คำวินิจฉัยของ กกต. จังหวัดเขาก็อันหนึ่งนะครับ พอส่งมาที่ส่วนกลาง ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ เข้า คณะกรรมการเลยนะครับ คณะกรรมการเขาจะตั้งอีกชุดหนึ่งเขาเรียกว่า คณะอนุกรรมการวินิจฉัย ซึ่งจะมีพวกอัยการ มีพวกตำรวจเก่า ๆ ที่เขาเกษียณแล้วบ้างอะไรอย่างนี้ อาจารย์บ้างอะไร ทั้งหลายแหล่มาเป็นอนุกรรมการฯ ชุดนี้ก็จะเขียนอีกครั้ง ก็จะเป็นความเห็นของคณะอนุกรรมการ วินิจฉัย ฉะนั้นเวลามาถึงกรรมการ กรรมการแต่ละท่านก็จะมีหน้าห้องช่วยกรองให้ สรุปแล้วก็ช่วย กรองให้ สรุปว่าเรื่องนี้เป็นอย่างไรมันะครับ แล้วกรรมการ-----

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ก็มาดู ส่วนมากใบลงมติก็จะดูว่าแต่ละส่วนงานเขามีความเห็นกันมาอย่างไร อย่างเช่น ถ้าเห็นว่า ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง เห็นด้วยกับความเห็นของใคร ส่วนมากก็จะเห็นด้วยกับความเห็นของ คณะอนุกรรมการวินิจฉัย เพราะว่าชุดนี้จะมีผู้ชำนาญ เขาจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามความเห็น ของคณะอนุกรรมการวินิจฉัย ถ้าเกิดบางเรื่องความเห็นของ กกต. จังหวัดดีกว่าก็เพิกถอน สิทธิเลือกตั้งตามความเห็นของ กกต. จังหวัดอะไรอย่างนี้ มันก็จะ เป็นลักษณะแบบนี้

ประธาน : เวลาที่เขามาเสนอ เขาก็เอาสำนวน ๓ สำนวนส่งมาให้ กกต. แล้ว กกต. ก็ดูทั้ง ๓ สำนวน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันเป็นสำนวนเดียวกัน มันอยู่มาหมดเลยครับ

ประธาน : ที่นี้ไม่มีใครทำสรุปว่าสำนวนทั้งหมดโดยสรุปแล้ว ข้อเท็จจริงว่าอย่างไร แล้วเห็นว่าอย่างไรสั้น ๆ ไม่มีหรือ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้ก็เป็นที่หน้าของพวกหน้าห้องแล้วครับ พวกหน้าห้อง ซึ่งส่วนมากก็จะจบเก่ง ๆ ต้องเก่งหน่อยครับ พวกนี้เขาจะมาดูและช่วยสรุปปะหน้าให้ เขาก็จะสรุปปะหน้ามาให้

ประธาน : ลองไปคุยกับทาง กกต. ว่ามีหนทางใดที่ไม่ต้องอ่านแล้วอ่านอีก แล้วพอถึงสุดท้ายทำคำวินิจฉัยต้องมานั่งอ่านใหม่หมดอีก เพื่อเขาจะมองเห็นลู่ทาง แต่ผมพบ นะครับ คนสรุปสำนวน ถ้ามาจากตำรวจ ข้อเท็จจริงข้างในนี้กับที่มันสรุปบางที่ไม่ตรงกันครับ โม่เม

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตครับ อันนี้ก็เป็นข้อที่พวกผมกลัวที่สุด นะครับ มีคนชี้แจงสรุปสำนวนสั้น ๆ แล้วเราก็เออ ๆ ตามไป ลงมติไปนี้มันสู้แบบนี้ไม่ได้ สู้เราได้มี โอกาสอ่านมีคนของเรา อย่างของผมก็มีเนติบัณฑิตอยู่ ๒ คนใน ๑๐ คนที่อยู่หน้าห้องก็ช่วยกันครับ มันได้ความจริงมากกว่า

ประธาน : ผมไม่ติดใจตรงนั้น เพราะพวกนั้นเขาทำงานตอนไหนก็ได้ แต่ถ้า เมื่อทำเสร็จแล้วตอนจะไปทำคำวินิจฉัย ท่านต้องกลับไปอ่านสำนวนใหม่หมด มันหมดเวลาแล้ว ทำได้อย่างมากก็ไม่เกิน ๒-๓ สำนวน มันจะต้องมี staff ที่ว่านั่นแหละ แล้วก็สรุปให้

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ ที่เขียนว่าข้างบนนะครับ ให้กรรมการ แต่ละคนลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด มันจะมีคนไปตีความว่าต้องเขียน หนังสือมาอย่างเดียวหรือเปล่าครับ ตอนต้นนี้ครับ ให้กรรมการแต่ละคนลงมติเป็นหนังสือตามแบบ ที่คณะกรรมการกำหนด มันจะถูกใครไปตีความว่า แต่ละคนไปเขียนมาเลยอย่างนั้นหรือเปล่าครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : ไม่ มันตามแบบนี้ คือไม่ให้ยกมือ

นายภัทร คำพิทักษ์ : คือกันได้ไหม

ประธาน : ได้ เขาไม่ได้เป็นความลับอยู่แล้วนี่ คือถามแล้วว่าลงมติลับหรือเปล่า
ก็ไม่ลับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในใบนี้เลยครับ

ประธาน : จริง ๆ ก็ควรจะคุยกัน ปรีกษาหารือได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เสร็จแล้วนี่นะครับ ในวันที่พิจารณาที่จะมีเจ้าหน้าที่ของ
ฝ่ายสืบสวนที่เขาเป็น เหมือนกับเขาดูเรื่องนี้อยู่ แต่ละคนเขาจะมา present เรื่องของเขา เขาก็จะมา
present ว่าอย่างนี้ ๆ นะครับ ซึ่งคณะกรรมการสงสัยก็สอบถามนะครับ ก็สอบถามว่าประเด็นไหน
ประเด็นนี้เป็นอย่างไร ถ้าเป็นเรื่องสำคัญก็อาจจะมีกรรมการเขาคงจะมีพูดกันบ้าง ถ้าเป็นเรื่องที่
สำคัญในบางประเด็นอะไรนี้ แต่ส่วนมากกรรมการเขาจะดูมาแล้ว พุดง่าย ๆ นะครับ เขาจะดูจาก
ที่หน้าห้องสรุปมา แล้วก็ดูในประเด็นที่ตัวเองว่าเอ๊ะ อยากจะดูว่ารายละเอียดเป็นอย่างไรก็จะดู
ในข้อเท็จจริงรายละเอียดพวกนั้น

นายภัทร คำพิทักษ์ : มันจะถูกแปลความว่าให้เป็นคำวินิจฉัยของแต่ละคน
มาได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันยังไม่ละเอียดเท่ากับคำวินิจฉัยส่วนบุคคลของ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เพราะของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจะเขียนมีรายละเอียด มีการให้เหตุผล
อันนี้เป็นใบเหมือนกับว่าเป็นใบตึก อย่างเช่นว่าเรื่องนี้จากหลักฐานนี้เห็นอย่างไร เขามีช่องว่าง
เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง แล้วก็มีช่องว่าง สิ่งเลือกตั้งใหม่อะไรอย่างนี้ ดำเนินคดีอาญา นี่มันจะมีครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ของศาลรัฐธรรมนูญจะดูมีข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย
จะประกอบกันนะครับ คือจะเป็น format เลย

ประธาน : ซ้ำมไปก่อนแล้วกัน มาตรา ๑๗ นี้เพิ่มใหม่หรือเปล่า

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ไม่ใช่ค่ะ คราวก่อนนะค่ะ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ผมขอถามเป็นความรู้หน่อยครับ
มาตรา ๑๖ ทำไมเราต้องแจกแจงยังกับคู่มือทำงานครับ ถ้าเราไม่เขียนไปเขาจะไม่ทำอย่างนี้
หรือครับ

ประธาน : ทำอีกอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดปัญหา

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : หรือครับ เพราะว่าผมอ่านไปอ่านมา นี่ดีว่า
ทำแบบฟอร์มให้ไปเลยนะครับ ขออนุญาตผมไม่ได้ว่าอะไรนะครับ คือผมนั่งอ่านเอ๊ะ มันอะไรครับ
ทำไมมันเยอะมากครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มาตรการที่ท่านให้เป็นแนวทางครับว่า ในองค์กรอิสระชุดอื่น
ก็ต้องเขียน เพราะว่าต้องการเน้นว่าพวกกรรมการที่เป็นองค์กรอิสระต้องทำงานเต็มเวลา
แล้วก็ต้องทำหน้าที่ โดยเฉพาะถ้ามีเหตุเร่งด่วนยังต้องรีบมาปฏิบัติหน้าที่ ไม่อย่างนั้นก็จะ
อีลู่ยุดยแฉกไปเรื่อย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : หมายความว่าต้องมาทำงานทุกวันใช่ไหมครับ ต้องมา
ปรากฏตัวที่สำนักงานทุกวัน

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ไม่ใช่ครับ คือต้องทำตามหน้าที่ ไม่ใช่เที่ยวไปโยกโย้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ต้องเสียบัตรหรือเปล่า

ประธาน : ใช้อันนี้ได้หรือเปล่า

นายภัทร คำพิทักษ์ : เดิมทำไมเราเขียนครับ ผมจำไม่ได้แล้ว

ประธาน : หนืออย่างไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : แนวทางครับ ตอนนั้นเคยมีการพูดว่ามันไม่มีตรงไหนเลย
ที่จะบอกว่ากรรมการองค์กรอิสระต้องทำงานเต็มเวลา บางทีก็ไปอยู่ตรงโน้นที่ ตรงนี้ที่ไม่ค่อยมา
ขาดประชุมบ้าง ไม่มาประชุมบ้าง ก็เลยอายนี่เขาทำ เขาจะได้ไปกำหนดตารางงาน

ประธาน : นี่วงเล็บไว้ก่อนแล้วกัน เพราะว่าเต็มเวลาก็น่าจะสะกิดได้ แต่ถ้าว่า
เรามาก ๆ เราจะใส่เข้าไป ไม่ ไม่ อาจจะมีทั้งเต็ม มาตรา ๑๘ ไปได้ไหม มาตรา ๑๙ ซื่อนี้เป็น
ชื่อนิยามใช้ไหม กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ค่ะ ตามนิยาม

ประธาน : ไปได้นะครับ มาตรา ๒๐

นายอุดม รัฐอมฤต : น่าจะตกคำว่า ที่ หรือเปล่าครับ ระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนด มาตรา ๒๐ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตตัด หรือออกเสียงประชามติ ได้ไหมครับ
เพราะการเลือกตั้งก็รวมอันนี้อยู่แล้ว

ประธาน : นิยามแล้วใช้ไหม ซ้อนกับมาตราอันนี้หรือเปล่า มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
ร่วมกัน โอเค ไปได้ไหม มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายอุดม รัฐอมฤต : ในมาตรา ๒๑ (๓) มันมีเรื่องของการแจ้งให้พนักงานสอบสวน ผมไม่ทราบว่าเราตั้งใจอยากจะให้ไปเกี่ยวข้องกับตำรวจอีกใช่ไหมครับ

ประธาน : เรามีคำนิยาม เจ้าหน้าที่ของ กกต. ไหมครับ กกต. จังหวัดมีฐานะอะไร ตัวผู้อำนวยการ กกต. จังหวัดที่ไปตั้งกันอยู่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนี้เป็นพนักงานครับ

ประธาน : ไม่ใช่ ตัวเจ้าหน้าที่ของ กกต. ที่ไปตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัด ตัวหัวหน้าชื่ออะไร เป็นอะไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ประธาน

ประธาน : ไม่ใช่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กกต. จังหวัดใช่ไหมครับ

ประธาน : ไม่ใช่ ตัวสำนักงาน

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : หัวหน้าสำนักงานไม่ใช่หรือครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตัวสำนักงานก็จะมีผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่เป็นหัวหน้าของพนักงานประจำจังหวัด

ประธาน : ของ กกต. แต่ไม่ได้เป็นผู้ว่าการการเลือกตั้ง ชื่อมัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ได้เป็น

ประธาน : ชื่อมันซ้ำกัน เพราะเวลาเป็นผู้ว่าการการเลือกตั้ง เราไปตั้งปลัดท้องถิ่นให้เป็นใช่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ อันนั้นเป็นผู้ว่าการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประธาน : และนี่เป็นผู้ว่าการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ

ประธาน : ผู้ว่าการการเลือกตั้งประจำจังหวัดของเราเป็นพนักงาน เราเขียนได้หรือยังว่าเป็นพนักงานสอบสวน เป็นตำรวจหรืออะไร ขึ้นผู้ใหญ่อะไร เป็นหรือยัง เราเขียนได้ที่ไหนสักแห่ง มีไหม

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มาตรา ๓๖ วรรคท้ายครับ

ประธาน : เป็นอะไร มีด้วยไหม

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : จะเขียนภาพกว้าง ๆ ให้เจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ประธาน : วรรคหนึ่งคือใคร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มันจะมีพวกกรรมการ เลขาธิการ พนักงานของ สำนักงาน เจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนหรือไต่สวน

ประธาน : แล้วให้เป็นอะไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ประธาน : แล้วเป็นพนักงานสอบสวนไหม

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ถ้าชั้นผู้ใหญ่จะมีอำนาจสอบสวนด้วยครับ

ประธาน : เวลาพูดถึงพนักงานสอบสวนเราหมายถึงตำรวจเฉย ๆ หรือเรา หมายถึงพวกนั้นด้วย

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ถ้าไม่ใช่ชั้นผู้ใหญ่จะทำได้แค่สืบสวน สอบสวนไม่ได้

ประธาน : ใคร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ใน วิ. อาญา ถ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงาน ตำรวจธรรมดา

ประธาน : ไม่ใช่ ของเรามันเป็นอะไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ของเราเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับอำนาจในการสืบสวน

ประธาน : เมื่อกี้คุณอ่าน บอกให้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ใครเป็น

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ก็กรรมการ เลขาธิการ แล้วก็พนักงานของสำนักงานที่มี อำนาจในการสืบสวนหรือไต่สวน

ประธาน : แล้วเป็นอะไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เขียนว่าให้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้น ผู้ใหญ่ตาม วิ. อาญา

ประธาน : แล้วมีอำนาจสอบสวนไหม

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ถ้าเขียนให้เป็นชั้นผู้ใหญ่จะมีอำนาจสอบสวน

ประธาน : แล้วมันมีเขียนหรือเปล่านั้น

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มันไม่ได้เขียนครับ

ประธาน : เมื่อกี้คุณอ่านมันมีคำว่า ผู้ใหญ่อยู่

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ก็เขียน ดำรวจชั้นผู้ใหญ่ แต่ไม่ได้บอกว่ามีอำนาจสอบสวน เพราะว่ามันจะวิ่งไป วิ. อาญา

ประธาน : นั่นสิแล้วตาม วิ. อาญา มันมีอำนาจสอบสวนไหม

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มีครับ

ประธาน : แล้วมันเป็นพนักงานสอบสวนไหม

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เป็นครับ

ประธาน : ตกลงเวลาที่เราเขียนคำว่า พนักงานสอบสวน ในที่นี้มันรวมถึงพวกนั้นหรือยัง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : พนักงานสอบสวนในความหมายนี้หมายถึงพนักงานสอบสวนตาม วิ. อาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนตาม วิ. อาญา มันเขียนไว้เฉพาะในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ อะไรพวกนั้น ซึ่งใครเป็นพนักงานสอบสวนเขาจะบอก อย่างเช่น ดำรวจยศร้อยตำรวจตรีในเขตที่เกิดเหตุอะไรอย่างนี้ นั่นเป็นพนักงานสอบสวน

ประธาน : ที่นี้เราไปมีกฎหมายพิเศษเขียนเอาไว้ว่าให้คนนี้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เพราะฉะนั้นมันก็จะไปเข้าหลักมาตราของ วิ. อาญาใหม่

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ครับ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ก็จะมีอำนาจตามที่บัญญัติเอาไว้ คือมีอำนาจที่จับผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า เป็นผู้ที่สามารถบังคับใช้หมายอาญาต่าง ๆ หมายค้น หมายจับ แต่คนสอบสวนต้องเป็นพนักงานสอบสวนครับ

ประธาน : แล้วพนักงานสอบสวนก็คือเฉพาะนายตำรวจชั้นตรี

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็คือร้อยตำรวจตรีในที่เกิดเหตุ แล้วมันจะมีเขียนอะไรอยู่ในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑

ประธาน : ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ถ้าเขียนแค่นี้พอไหมครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อย่างนี้สมมติว่าพอ กกต. สั่ง ผอ. กกต. จังหวัดปทุมธานี ถือว่าเป็นการดำเนินการของพนักงานสอบสวนตาม วิ. อาญา ทำเป็นสำนวนสอบสวนส่งอัยการ ไปเลย

ประธาน : ได้เลย เพื่อไปเจอตำรวจอแงใช้ไหม แต่ต้องการการไปสั่ง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้หมายความว่าสั่งพนักงานสอบสวนหรือผู้อำนวยการ

ประธาน : ดีขึ้นหน่อย ไปได้ไหมมาตรา ๒๒ ได้ไหม เราก็ไม่ได้บังคับเขาแต่ hint ไว้ให้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๒๒ ก็เป็นไปตามที่บัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญ

ประธาน : มาตรา ๒๓ ตรงนี้กลัวจังเลย เดียวก็ไปมอบให้เป็น กกต. จังหวัดอีก เหตุผลของเราจะครบ อาจารย์อุดมกับอาจารย์นครคิดว่าทำไมเราไม่ให้มี กกต. จังหวัด กกต. เป็นองค์กรอิสระที่คัดเลือกมาเพื่อทำหน้าที่ดูแลการเลือกตั้งโดยเฉพาะผ่านกระบวนการที่เข้มงวด เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้ กกต. จังหวัดไปมอบอำนาจต่อให้ใครก็ไม่รู้ที่เรียกว่า กกต. จังหวัด อีก ๓๐๐ กว่าคน กกต. ควรจะมีเครื่องมือในการช่วยทำงาน แต่ไม่ใช่ไปทำในฐานะ เป็น กกต. เสียเอง เพราะฉะนั้นเราจึงเปลี่ยนชื่อมันเสียใหม่เป็นผู้ตรวจการการเลือกตั้ง ซึ่งก็เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของ กกต. เพื่อที่จะไปดูแล้วรายงานกลับมา เขาจะไม่เป็นคนวินิจฉัยว่า ถูก ผิด เห็นอะไรผิดสังเกตก็บอกมา กกต. จะได้วินิจฉัยได้ เพราะถ้าจะเอาคนที่ทำงานเป็นประจำรู้เรื่องดี ก็ผู้อำนวยการการเลือกตั้งคนของ กกต. อยู่ที่นั่นอยู่แล้ว มันรู้เรื่องดีอยู่แล้ว แต่ถามว่าทำไมเราถึงไม่ให้มันทำ ก็มาเป็นเจ้าหน้าที่ แล้วมันจะต่างอะไรกับการไปเอารองผู้ว่าฯ เอาปลัดจังหวัดที่อยู่ในที่นั่นมาเป็น กกต. เสียเอง เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : จากที่รับฟังความเห็นของคนที่เป็นชาวบ้านหรือคนที่ อยู่ในพื้นที่นั้นที่ไม่เห็นว่าควรมี กกต. จังหวัด คือเห็นว่าไม่ควรมี กกต. จังหวัด เหตุผล ๒-๓ เรื่อง อันแรกเขาบอกว่าที่มาของ กกต. จังหวัดมีกระบวนการที่ไม่โปร่งใส เรื่องที่ ๒ การดำเนินงานของ กกต. ขาดความเป็นอิสระ หมายถึง กกต. จังหวัดขาดความเป็นอิสระ เรื่องที่ ๓ คือเป็นภาระ ด้านงบประมาณ อันนี้คือสิ่งที่เขาคุยกันในท้องที่ครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายเกียรติชัย ณ นคร : แก่ความสงสัยชนิดหนึ่งครับท่านประธาน คือเราไม่มี กกต. จังหวัด แต่เรามีผู้ตรวจการการเลือกตั้ง แต่สำนักงาน กกต. ประจำจังหวัดยังมีไหมครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : มี เราไม่ได้ไปกระทบกระเทือนเขา

นายเกียรติชัย ณ นคร : ไม่ได้ไปแตะเขา นะครับ

ประธาน : หน่วยงานข้างในเราไม่ได้ยุ่งกับเขาอยู่แล้ว เขาก็ยังมีของเขาอยู่อย่างเดิม เพราะอันนั้นมันมือไม้เขา เชิญคุณนรชิต

นายนรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับ อันนี้เคลียร์เลยครับ เมื่อเช้า ๑๑ ครั้ง TNN ก็สัมภาษณ์ผมเรื่องนี้ ก็พยายามไม่กระทบใคร แต่ว่าเหตุผลเรื่อง กกต. จังหวัดอย่างที่ท่านประธานพูดถึง แต่ผมไม่ได้ลงลึกไปถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งจังหวัดนะครับ ก็เพียงแต่บอกว่า กกต. จังหวัดที่เราพึ่งมีปัญหามาอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายเกียรติชัย ณ นคร : ท่านประธานครับ ตรงสำนักงานจังหวัด หัวหน้าสำนักงานประจำจังหวัด ตำแหน่งเขาไม่ทราบเรียกว่าอะไร

ประธาน : ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เดิมไม่มีด้วยในกฎหมายนี้ คราวนี้เรา mention

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดคือพนักงานคนหนึ่ง

ประธาน : แต่ทำไม กทม. มีผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่เป็นคนนอก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ครับ เขาจะมีผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดของกรุงเทพมหานครเป็นพนักงาน

ประธาน : เป็นคนของ กกต.

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของ กกต. เองครับ แต่เวลาที่เขามีการเลือกตั้ง อย่างเช่น การเลือกตั้ง ส.ส. แต่ละเขตเขาจะมีผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขต ถ้าเป็นการเลือกตั้งผู้ว่ากรุงเทพมหานครเขาก็จะมีผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร คือเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประธาน : ซึ่งไม่ใช่ กกต.

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ กกต. และเจ้าหน้าที่ กกต. เขาจะไม่ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งที่ว่าจะลงไปทำเหมือนอายุนั้น เขาจะไม่ให้ไปเลย เขากลับเดี๋ยวจะหาว่าไปทำอะไร

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายนครชิต สิงหเสนี : ชื่อสร้างความสับสนมากครับ ท่านประธานครับ

ประธาน : ใช่

นายนครชิต สิงหเสนี : ชื่อเดียวกัน ที่กรุงเทพทำหน้าที่ผู้อำนวยการเลือกตั้งจริง ๆ ส่วนที่ต่างจังหวัดก็คือ man office ดูแล office เป็นอย่างนั้นใช่ไหมครับ ฟังแล้วงงดี

ประธาน : เขาควรจะเปลี่ยนชื่อ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนี้มีทุกจังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครด้วย เขาก็จะเป็นตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานคร สมมุติเป็นจังหวัดอื่นก็ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอยุธยาอะไรอย่างนี้ครับ

นายนครชิต สิงหเสนี : ควรจะเป็นผู้อำนวยการสำนัก มันจะถูกต้องครับ เพราะว่าเขาไม่ได้ดูแลเรื่องการเลือกตั้ง แต่เขาดูแล office

ประธาน : ใช่ ควรจะเป็นผู้อำนวยการหรือหัวหน้าสำนักงานการเลือกตั้งประจำจังหวัด

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : มีคำว่า สำนักงาน หรือไม่ ไม่ทราบเราจะเช็คได้ไหมครับ ขอความกรุณาว่าเช็คได้ไหม ชื่อตำแหน่งปัจจุบันนี้ครับ

ประธาน : เขามีสำนักงาน มีชื่ออะไร

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ผู้อำนวยการสำนักงาน มีคำว่า สำนักงาน ไหม

ประธาน : จริง ๆ ควรแนะนำให้เขาเปลี่ยน มันซ้อนกับผู้อำนวยการการเลือกตั้งท้องถิ่น

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คล้าย ๆ เพียงแต่ว่าไม่ตรงทีเดียว คล้าย ๆ

ประธาน : แล้วหน้าที่ก็คนละอย่างใช่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : หน้าที่คนละอย่างเลยครับ

ประธาน : เพราะฉะนั้นมันก็ควรจะเปลี่ยน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนี้พูดง่าย ๆ เหมือนข้าราชการประจำ เป็นพนักงาน เขาไม่ได้เป็นคนที่จะไปผู้อำนวยการการเลือกตั้ง

ประธาน : ลองเขียนอย่างนี้ได้ไหม ในจังหวัดหนึ่งให้มีสำนักงานการเลือกตั้งประจำจังหวัดขึ้น โดยมีหัวหน้าสำนักงานการเลือกตั้งประจำจังหวัดเป็นผู้ดูแล แล้วก็ไปเขียน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

บทเฉพาะการโอนผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมาเป็นหัวหน้าสำนักงานประจำจังหวัด และที่นั่นมันจะได้ไม่ซ้อน เขามีอยู่แล้ว เราก็ไม่ได้ไปกระทบอะไร เพียงแต่เปลี่ยนชื่อเพื่อไม่ให้สับสน

นายเจียรชัย ณ นคร : ท่านประธานครับ ที่เขียนว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งครั้น น่าจะเป็นคณะกรรมการเฉย ๆ ครับ เพราะมีค่านิยมอยู่แล้วครับ

ประธาน : เดิมตรงนี้นิดหนึ่ง เดียวกลัวไปเอาอำนาจไปโยนให้หมด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือ กกต. เขาก็จะมีอำนาจควบคุมการเลือกตั้งให้สุจริต เทียงธรรม ที่นี้กรรมการชุดนี้ก็คือมาช่วย เดียวมันจะเกิดปัญหาใหม่ครับ

ประธาน : ไม่ เพราะว่าเราจระไนแล้วทำให้ทำอะไรในพรรคหนึ่ง แต่อันนี้ หมายความว่ามอบอำนาจอื่น มอบอำนาจอื่นจะมอบอะไรก็มอบไป แต่ว่าอย่าไปมอบอำนาจของตัวเองที่เป็นอำนาจโดยตรงของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔ อันนี้โอเคไหมครับ กกต.

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ทางประธานกรรมการ การเลือกตั้งได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มา พูดถึงเรื่องการปฏิบัติหน้าที่เรื่องอะไร ทั้งหลายแหละครับ อันนี้เลยให้เป็นข้อมูลว่า หมายความว่าเราดูของเขาบ้างแล้วใช่ไหม

ประธาน : เขาจะขอเพิ่มอะไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เห็นเขามีหนังสือมา คือไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเขาบอก เขาแจ้งมาแล้วเราไม่ได้ดูให้เขา

ประธาน : วันก่อนนี้เราก้เติมอะไรให้ มีอะไรบ้าง ผมส่งไปให้ใคร ส่งให้อาจารย์ ส่งให้ท่าน

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : อาจารย์ครับ ผมขออนุญาตเรียนถามตรง ๕ คน ๘ คน ๗ คนนี้จะงงไหมครับ อันนี้หมายถึงตรงพรรคท้ายของมาตรา ๒๕ จะมีคณะผู้คัดเลือกไหมครับ ที่ว่าไม่น้อยกว่า ๕ คน ไม่เกิน ๘ คนนี้เป็นคณะใช่ไหมครับ ท่านอาจารย์ตัดออกเลยครับ

ประธาน : คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นคนคัดเลือกเพื่อให้พรรคทุกจังหวัด จะเป็น ๓ คน ๕ คนก็แล้วแต่

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ตามขนาดของจังหวัดหรือครับ ท่านอาจารย์ครับ

ประธาน : ตามขนาด

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : นี่เป็นตัวคณะผู้คัดเลือกไหมครับ การคัดเลือก

ประธาน : ตรงนี้ใช่ไหมครับ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ครับผม หมายถึงคณะผู้ที่ได้ไปคัดคนเหล่านี้ใช่ไหมครับ กทต. คัดแล้ว

ประธาน : คือการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยบุคคล

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ให้คัดจากบุคคลที่มีภูมิสำเนา ให้คัดจากอันนั้นใช่ไหมครับ ผมงตรงประกอบด้วยนี้ครับ นี่ว่าเป็นคณะกรรมการนี้ประกอบด้วย

ประธาน : ไปรวมกันเสียทีเดียว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มีหลักฐานควรเชื่อได้ว่า อันนี้ต้องมีพยานนะครับ อันนี้ที่ทางประธาน กทต. ที่เขาเสนอมาก็มีว่า ควรกำหนดหลักการให้ผู้ตรวจการเลือกตั้งต้องมีผลงานในช่วงที่มีการเลือกตั้ง หากไม่มีผลงานสามารถเป็นเหตุให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก่อนได้ อันนี้เขาเสนอ ผู้ตรวจและไม่มีผลงานอะไรเลย หรือเขามีบอกว่า ก็เหมือนกับที่ กทต. ตั้งตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่สืบสวนหาข่าว แล้วก็รายงานเหตุการณ์ปกติอย่างนี้

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตครับ ในสมัยผมกับท่านประพันธ์นี้ถ้าให้ กทต. จังหวัดพินันตีเอกฉันทนะครับ โดยไม่ต้องมีเหตุผลเลย

เลขานุการ : ผมว่าน่าจะมีหลักฐานอันควรเชื่อครับ ท่านครับ เพราะว่าถ้าเขาถูกให้ออก ให้พ้นจากบัญชีรายชื่อมันมีผลกระทบกับตัวเขาพอแรงทีเดียว เพราะฉะนั้นถ้ามีเหตุเฉพาะอันควรสงสัยกลัวว่าจะไม่หนักแน่นพอ และจะไปกระทบเขา

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มีของตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้เป็นตำแหน่งในกฎหมายนะครับ แต่ว่า กทต. เขาสามารถสั่งให้พ้นได้ ส่วนมากก็จะเป็นมีปรากฏหลักฐาน อย่างเช่นว่ามีญาติลงสมัครแล้วอะไรอย่างนี้ คือมีพฤติกรรมว่า อาจจะไม่เป็นกลางอย่างนี้ เราก็ให้พ้นตำแหน่ง แต่ต้องมีข้อมูล

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ไม่มีตัวบทอยู่ ขออนุญาตครับ แต่จำได้ว่าถ้าตัวบทเก่า สมัยผมกับท่านประธานนี้ถ้าเป็นเอกฉันทแล้วไม่ต้องไปแสดงเหตุผลเลย สำหรับ กทต. จังหวัดนะครับ ไม่มีตัวบทครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ครับ ข้อหนึ่งที่เขาบอกว่าผู้ตรวจบ้านอยู่ที่เชียงใหม่ แต่ว่าจับฉลากแล้วปรากฏต้องไปอยู่ที่นครราชสีมาจะทำอย่างไรครับ ที่นี้จะมีคนไปอย่างไร

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ เรื่องนี้จำได้ว่าเคยคุยกันว่าให้เขาอยู่ในกลุ่มจังหวัดนั้นละครับ เช่นว่าประเทศไทยเวลานี้ราชการก็แบ่งเป็น ๑๘ กลุ่มใช้ไหมครับ กลุ่มที่ ๑ เขามี ๓-๔ จังหวัดก็น่าจะให้อยู่ในนั้น

ประธาน : อาจารย์อยู่เชียงใหม่ใช่ไหม พอลงไปสงขลา อาจารย์ตั้งใจแทบตาย คนเราอยู่ที่ไหนนาน ๆ ก็อยากไปที่อื่นบ้าง เชิญครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขอขอบคุณครับ ตกลงเชียงใหม่ก็ยังไม่ไปสุราษฎร์ธานีหรือครับ คือผมให้สัมภาษณ์มาตลอดตอนคนเขาท้วงเรื่องนี้ คือผมจำได้อย่างที่ท่านอาจารย์ชาติชายว่า ผมก็อธิบายไปว่า ก็น่าจะมีการอาจจะแบ่งเขตจังหวัดกัน ยกตัวอย่างเราไปฟังมาที่เชียงรายก็ให้เป็นพวกเชียงราย แพร่ น่าน พะเยาอะไรพวกนี้เลย แต่ว่าถ้าคิดว่าจะมีการซื้อหรือมีอิทธิพล ก็อาจจะเป็นเขตใหญ่กว่านั้น ตกลงอันนั้นไม่เอาใช่ไหมครับ

ประธาน : เราไม่ได้ไปกำหนดแล้วแต่เขา เพียงแต่ว่าคนอยู่จังหวัดไหนก็ไม่ให้ไปจังหวัดนั้น ส่วนเขาจะไปได้ไกลถึงขั้นไปจากแม่ฮ่องสอนไปสงขลาหรือไม่ก็แล้วแต่เขา เขาก็อาจจะถามความสมัครใจ ความสะดวกอะไร เพราะมันไปราชการชั่วคราว

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ไปปฏิบัติหน้าที่ อ้ายณรงค์มันอยู่ถึงไหน ๆ พอเกณฑ์มันเสร็จจับไปอยู่กาญจนบุรีกันหมด มันก็ไปครับ ไม่เห็นเป็นอะไรเลย สดางค์ก็ไม่ค่อยได้ อ้ายนี้แถมไปปฏิบัติหน้าที่ มีเบี้ยเลี้ยงมีอะไร พวกเราที่ไปตะลอน ๆ ครับ บ้านอยู่แถวที่ไปเสียเมื่อไร ยกเว้นอาจารย์ธิตีพันธุ์ไปอุบลราชธานี

นายธิตีพันธุ์ เชื้อบุญชัย : โดนบังคับให้ไปจากท่านรองประธานนี้หรือเปล่าครับ

ประธาน : ก็ไม่เห็นบังคับไปกัน หน้าที่ยังมันก็หน้าที่

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ถ้าสมมุติว่าเลือกได้ แล้วเขามีสิทธิจะคล้าย ๆ ว่าไป lobby ให้ไปที่ไหน มันก็จะกลับไปปัญหาเดิมที่ว่าใช้ไหมคะ

ประธาน : ใช่ เราถึงให้จับฉลากอย่างไร

นางจรี วิจิตรวาทการ : ดีค่ะ อย่างนั้น

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ใครที่ไป ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องมีเบี้ยพิเศษให้เขาหรือเปล่าครับ

ประธาน : ก็นั่นก็ขึ้นอยู่กับ กกต. จะกำหนด

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นวพร ๖/๕

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เบี่ยงเสียงภัยอะไรพวกนี้

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตนะครับ ที่พูดกันที่แรกผมจำ ในความจำนะครับ และผมก็เข้าใจว่าผมจดไว้ว่า แล้วให้มีคนในจังหวัดนั้นอยู่ ๒ คนใช่ไหมครับ

ประธาน : ใช่

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : และตอนนี้เรามีไหมครับ ยังมีไหมครับ

ประธาน : มี ที่มีภูมิสำเนาอยู่ในจังหวัดที่จะแต่งตั้ง ๒ คน และที่เหลือเอาจากที่อื่น เราก็ผสมผสาน คือคนเขาบอกว่าคนอื่นจะรู้เรื่องได้อย่างไร เราก็บอกเอาคน ๒ คนเข้าไป วันนี้เอาเท่านี้ก่อนครับ พรุ่งนี้ก็ประชุมกันไปนะครับ ผมขออนุญาตลา

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักกรายงานการประชุมและชวเลข